

KATİL İSRAİL ATEŞİ KES!

HER YER FİLİSTİN HER YER DİRENİŞ

- ▶ **AKP, İSRAİL'LE TÜM İLİŞKİLERE SON VER**
- ▶ **FİLİSTİN'DE SOYKIRIMCILARA YAPTIRIM UYGULA**
- ▶ **İNCİRLİK ABD ÜSSÜ KAPATILSIN**
- ▶ **ANTİSEMİTİZME GEÇİT YOK**

ÜÇ SORUN ÜÇ POLİTİKA

İsrail Başkonsolosluğu'na yürüyüş

Filistin'e yönelik İsrail ablukasına karşı birleşik bir mücadelenin inşası bugünün en önemli sorunu. ABD ve Londra'da dev eylemler örgütleniyor. Bu eylemlerin tüm ülkelere aynı kitlesellikle yayılması İsrail adındaki bebek katili şebekesini durdurmak için atılacak en önemli adım. Özellikle Ortadoğu ülkelerinde yığımsal eylemler, kitlelerin Arap Baharı'nda olduğu gibi harekete geçmesi rejimleri köşeye sıkıştırmaya başlayacak. Aynı anda hem örneğin ABD'de on binlerce Yahudi'nin İsrail terörüne karşı çıkması hem de İsrail'deki Yahudilerin kendi egemen sınıflarına karşı barış talep eden eylemler yapması çok önemli bir gelişme.

Türkiye'de de siyasal kutuplaşmayı aşan, milyonların savaş karşıtı öfkesine kanal olmak üzere bir başlangıç yapmak zorundayız. Önce İsrail işgaline karşı öfkenin farkında olalım. Milyonların bu öfkesini örgütlemek için kararlı savaş karşıtları bir araya gelmeli. 10 Kasım'da böyle bir kampanya için bir araya gelinecek. Bu toplantıyı güçlendirelim, inşa edelim.

Bu korkunç işgali hem İsrail'in gerilemesinin başlangıcına çevirmek hem de gerilemekte olan ABD hegemonyasına daha büyük bir darbeye çevirmek için kendi devletlerine karşı kitleleri harekete geçirecek, işçi sınıfının örgütlenmelerini de harekete geçiren savaş karşıtı küresel direniş çok kritik bir öneme sahip.

Bir diğer önemli sorun cumhuriyetin 100. yılı tartışmaları sırasında açığa çıkan milliyetçilik ve sol milliyetçilik. Uzun bir mücadele periyodundan sonra Kemalizm'de ilerçilik, devrimcilik gören sol çevrelerin seslerini yükseltmelerine özel bir önem göstermek gerek. Cumhuriyet, tek başına anlamlı bir kavram değil. Solun, uzun bir süre, cumhuriyetten söz ederken TC kısaltmasını kullanmasının bir nedeni vardı. Türkiye'de cumhuriyet tartışması yapmak, Türkiye Cumhuriyeti devletini tartışmak demektir. Cumhuriyeti, sol adına hırslı bir şekilde savunanlar, bilerek ya da

bilmeyerek ama ekseriyetle bilerek, devleti, devletin bir formunu, üstelik 1923-1938 arasındaki, Mustafa Kemal iktidarı dönemini savunuyorlar.

Bugün işçi sınıfı ve tüm ezilenlerin en önemli ideolojik sorunu, milliyetçiliğin muhalefetin çok çeşitli kesimleri tarafından savunulmasıdır. Bu milliyetçilik türü, iktidarın milliyetçiliğinin ağırlığını görmezden gelerek, iktidarın toplumu kutuplaştıran yaklaşımını aynı şekilde sahipleniyor ve bir gerici edebiyatıyla bu bölünmeye körükle gidiyor.

Bu sadece azınlık bırakılan toplumsal kesimler açısından değil, göçmenler, özellikle Türk usulü milliyetçiliğin hedef tahtasına oturtulan Suriyeliler açısından gündelik hayatın kelimenin tam anlamıyla ölüm kalım meselesi haline gelmesine neden oluyor. Bu yüzden ırkçılığa, milliyetçiliğe karşı her söz, her açıklama, her eylem işçi sınıfının enternasyonalist dayanışması açısından benzersiz bir öneme sahip. Bu yüzden göçmen dayanışması, esas olarak ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı bir yan yana gelişir. 2024'ün en önemli mücadele başlıkları mart ayında göçmenlerle dayanışmak için örgütlenen eylemler olacaktır.

Son bir nokta ise muhalefetin seçim sonrası moral bozukluğunu aşma becerisi gösterememesidir. Bu dağınıklık, Erdoğan'ı yenmek konusunda duyulan karamsarlıkla birleşince politik alan iktidar blokuna devrediliyor. Oysa iktidar her açıdan çok sıkışık, ekonomi, iklim krizi, emperyalistler arası bloklaşma, dış politika ve Kürt sorununda bir dizi açmazın içinde. Bu açmazları iktidarın altından kalkamayacağı sorunlar haline getirecek olan ise işçi muhalefetinin birleşik bir kanalda toparlanmaya başlaması olacak. Asgari ücret için verilecek mücadele masa başında uzlaşmayı hedefleyen sendikacıları sarsacak bir genişliğe kavuşturulmalı. İşçilerin en geniş hak arama, savunma, eylem birliği inşa edilmeli. Aralık ayı, mücadele ayıdır!

15 GÜNDE NELER OLDU?

AYM kararları her kurumu bağlar

Anayasa Mahkemesi (AYM) Başkanı Zühtü Arslan geçtiğimiz 30 Ekim'de, İzmir'de "Bireysel başvuru kararlarının etkili bir şekilde uygulanması" konulu proje kapsamında yapılan toplantıda konuştu. Arslan, "Anayasa Mahkemesi'nden yeni bir ihlal kararı beklemeden kamu gücü kullanan organların burada belirlenen ilkeleri ve esasları dikkate alarak karar vermesi gerekir" ifadelerini kullanarak yerel mahkemelere AYM kararlarını uygulama çağrısında bulundu.

25 Ekim'de Can Atalay hakkında verilen ihlal kararı 13. Ağır Ceza Mahkemesi'ne ulaşsa da mahkeme henüz kararı uygulamadı ve Atalay'ın hukuksuz tutukluluğu sürüyor. Daha önce Selahattin Demirtaş ve Osman Kavala hakkında da benzer kararlar alan Anayasa Mahkemesi'nin bu kararları yerel mahkemeler tarafından uygulanmıyor ve yeni açılan zorlama davalar ile tutukluluk kararlarıyla Anayasa Mahkemesi saf dışı bırakılıyor. Günlerdir Atalay'ın tahliye edilmesi için mücadele eden arkadaşları ve demokratik kamuoyu yerel mahkemelerin acilen Anayasa Mahkemesi ve AİHM kararlarını uygulamasını talep ediyor.

Daha önce defalarca kez Devlet Bahçeli başta olmak üzere iktidar üyelerince tehdit edilen Anayasa Mahkemesi Başkanı Arslan konuşmasında ayrıca "Bireysel başvurunun amacı tek tek herkesin temel hak ve özgürlüklerle ilgili hak ihlal iddialarını ele alıp çözüm bulmak değildir, olamaz da. Bireysel başvurunun amacı hukuk sistemini, hukuk düzenini, yargının işleyişini hak ihlali üretmeyecek, ortaya çıkarmayacak bir noktaya getirmektir." diyerek yerel mahkemelerin tutumunun ihlalleri derinleştirdiğini vurguladı.

***

Gültan Kışanak tahliye edilmeli!

25 Ekim 2016'da gözaltına alınıp sevk edildiği adliyede 31 Ekim'de tutuklanan Gültan Kışanak, Mart 2014 yerel seçimlerinde Diyarbakır Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı olarak seçilmişti ve tutuklandığında iki yıldır bu görevi yürütüyordu. Geçtiğimiz 25 Ekim'de 7 yıllık azami tutukluluk süresi dolan Kışanak'ın serbest bırakılması için avukatları, HEDEP üyeleri ve insan hakları savunucuları Karşı Sanat Çalışmaları Merkezi'ndeki basın toplantısında bir araya geldi. Kışanak'ı tutuklayan 22. Ağır Ceza Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesi'ne de başvuran avukatlar davaların hukuki değil siyasi olduğunu vurguladı. Ne 22. Ağır Ceza ne de Anayasa Mahkemesi henüz bir yanıt vermezken, aile ve avukatlar AYM görüşmesinin öne çekilmesini talep etti.

Kışanak hakkında "örgüt üyesi olmak" ve "örgüt propagandası yapma" iddiasıyla Malatya 5'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen ilk davada 14 yıl hapis cezası verilmişti. Kışanak'ın avukatlarının yaptığı itirazın ardından bu karar bozuldu ve yeniden yargılama başladı. 2020 yılında ise Kürt siyasetine yönelik başlatılan Kobanê soruşturmasında da hakkında gözaltı kararı verilen Kışanak'a, verdiği ifadenin ardından ikinci kez tutuklama kararı verildi. Kobanê Davası'nın görüldüğü Ankara 22. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan Kışanak'ın dosyaları birleştirildi ve tutukluluğu 7 yıla kadar uzadı. "Tutuklulukta Geçecek Süre" başlıklı CMK 102/2 maddesine göre "Ağır ceza mahkemesinin görevine giren işlerde, tutukluluk süresi en çok iki yıldır. Bu süre, zorunlu hallerde, gerekçesi gösterilerek uzatılabilir; uzatma süresi toplam üç yılı, ..., 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren suçlarda beş yılı geçmez" dense de Kışanak 7 yıldır hukuksuz şekilde rehin tutuluyor.

KATİL KYK ÖĞRENCİLERE HESAP VERECEK!

Kredi Yurtlar Kurumu (KYK) yurtlarında yaşayan öğrencilerin yıllardır süren sorunları düzeltilmezken ihmaller ve kâr hırsı can almaya başladı. Geçtiğimiz hafta Aydın'daki KYK'na bağlı Güzelhisar Kız Öğrenci Yurdu'nda asansör düşmesi nedeniyle Zeren Ertaş isimli öğrenci hayatını kaybetti. Daha önce yurt yönetiminin defalarca bildirilmesine rağmen bozuk asansörleri tamir ettirmediği ve bakımlarının aksatıldığı öne sürülürken onlarca yurttan benzer sorunlar yaşayan öğrenciler eyleme geçerek Zeren'e ve yaşamlarına sahip çıktılar.

İhmallerin başında ise Sanayi Bakanlığı'nın hazırladığı asansör yönetmeliğinde, Makine Mühendisleri Odası'nın itirazlarına rağmen, özel şirketlere de denetim yetkisi verilmesi geliyor. Bu durum asansörlerin kurulum, periyodik bakım ve onarım süreçlerinde kamusal aktörlerin yerine kâr amacı güden şirketlere ve onlarla çalışan yurt yönetimi, belediye, idari kurumlara sorumluluk verse de denetimsizlik birçok yurttan karşılaşılan bir sorun. Zeren Ertaş'ın hayatını kaybetmesinin ardından en az iki yurttan daha asansör kazaları yaşandı ve öğrenciler hastaneye kaldırıldı. Neredeyse her yurttan yapılan eylemlerin ortak talebi ise insanca koşullarda yaşamak.

Bozuk asansörler, kapasite üzerinde yatak sayısı, yemeklerin kalitesi ve hijyeni, binaların temizliği gibi bir dizi sorun ortadayken yurt yönetimleri ise öğrencilerin giriş çıkış saatleriyle daha çok ilgileniyor ve densizce öğrencilere "çakılacağımı düşünüyorsan asansöre binme" diyebiliyor. Eylemlere katılan öğrenciler tutanakla ve yurttan atılmak tehdit edilirken hiçbir sorun çözülmüş değil. Gençlik ve Spor Bakanlığı ve KYK yetkilileri acil önlemler alarak işini yapmayan yöneticileri görevden almalı ve öğrencilerin yurt yönetimlerinde söz sahibi olacağı bir idari yapı kurulmalıdır!

ÖFKELİYİZ

Aydın'da protesto

Aydın'da geçtiğimiz hafta gerçekleşen asansör faciasının ardından öğrencilerin son yıllarda şiddeti artan barınma, beslenme gibi temel sorunları gündemin merkezine oturdu. Antikapitalist Öğrenciler Platformu'ndan İzmir'de üniversite öğrencisi Oktay'la sorunları konuştuk.

Aydın'da yurttan meydana gelen asansör faciasını Antikapitalist Öğrenciler olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

Oktay: Aydın'da meydana gelen kazayı öğrendik, üzüldük, öfkelenedik. Herhangi bir öğrenci olabilirdi o asansörde, herhangi birimiz olabilirdi. Bu türden bütün cinayetlerin sebebi politik elbette. Kapitalizmin, iktidarın bireyi yalnızca işine gelmediğinde kenara atabileceği bir şey olarak gören yaklaşımının sonuçlarını yaşıyoruz her geçen gün. Bu yüzden asansör kazasının bir kaza değil bir cinayet olduğunu düşünüyorum. Bu cinayette örgütlü hareket etmenin ne kadar önemli olduğunu gördüm. Eğer başından itibaren örgütlü bir mücadele verilseydi belki bir arkadaşımızı kapitalizm elimizden alamayacaktı. Bu sohbetimizi okuyan herkesi örgütlü mücadeleye bekliyorum.

Yurtlarda yaşayan öğrenciler ciddi sorunlarla karşı karşıya. Bu konudaki talepleriniz nelerdir?

Yurtlarda kesinlikle ciddi sorunlar yaşıyoruz. Hijyenik bir ortam yok, öğrencilerin kendine ait ders çalışma alanı yok. Yemek porsiyonları doyurucu değil. Elbette en önemli sorun kesinlikle can güvenliği. Acilen öğrencilere hijyenik, bireysel sınırlarının korunduğu yurtlar tesis edilsin. Tüm özel yurtlar kamulaştırılsın. Öğrencilerin insanca bir eğitim alması için kaynak yaratılsın ve bu kaynaklar eğitime aktarılsın.

Son iki üç yıldır hızla derinleşen barınma sorunu öğrencileri nasıl etkiliyor?

Genellikle öğrenciler KYK'ya gitmek istemiyor. Çoğu öğrenci özel yurttan kalmaya çalışıyor veya eve çıkıyor. Bu maddi açıdan çok yıpratıcı bir süreç. Bu sene ben de bundan müzdarıptım. Ev fiyatlarını görünce bayağı sarsılmış, tedirgin olmuştum. Nasıl geçeceğimi bilemez haldeyim hala. Araştırmalarıma göre bu sene yaşadığı şehrin dışında bir okulu kazansa bile şehri tercih etmek zorunda kalan, açıkta okuyan, üniversiteye yerleşip de kayıt yaptırmayan öğrencilerin sayısı çok artmış durumda. Çoğu öğrenci dışarı çıkamıyor; çıkanlar ise ayın sonunu nasıl getireceğini hesaplamak zorunda. Öğrenciler stres yumağına dönüşüyor. Bir de kaynakların ayrılmaması, har vurup harman savrulması ve denetimsiz-

lik gibi durumlar nedeniyle başımıza nereden geleceğini de bilemiyoruz.

Hem öğrencilerin içinde en geniş eylem birliği hem de öğrenciler ve işçi örgütleri arasında bağların inşa edilmesi için neler yapmak gerekir?

Öğrenciler arasında eylem birliğinin sağlanması için öğrencilerin somut ve gerçekçi politik taleplere sahip olması gerek. Böyle dehşet verici cinayetlerde ses çıkarıyoruz elbette ama bu sesi çılgınlığa çevirmemiz lazım. Bu da eylemsel birlik ve politik mücadeleyle olur. Öğrenciler ve işçiler arasında bağın sağlanması için öğrencilerin de gelecekte birer işçi olacağını unutulmaması gerekiyor. Her iki mücadelenin birlikte yürütülmesi bu yüzden son derece önemli. İşçiler bizim geleceğimiz, bizler ise aslında genç işçileriz. Yemek fiyatları, okulların bakım, temizlik gibi işleri, denetimler, öğrencilerin maruz kaldığı baskılar, okullarda çalışanların maruz kaldığı baskılar birlikte mücadele etmemizin zorunlu olduğunu gösteriyor. Öğrenci gençlik enerjisiyle hızla radikalleşebilir ve atak hareket edebilir. İşçilerse hayatı durdurma yeteneğine sahip. İki gücün birleşmesi ve yan yana gelmesinin sağlanması çok önemli. Hareketler büyüdüğünde yan yana gelişlere de tanık olacağımızı düşünüyorum.

GÜVENLİ KAMPÜS İSTİYORUZ

Ankara Hacettepe Üniversitesi'nde KYK'larda yaşanan ölümler ve ihmallerin protesto edildiği bir basın açıklamasının ardından bir kadın öğrenci tehdit edildi. Kendisini faşist ülkü ocaklarının başkanı olarak tanıtan A.T isimli şahıs üniversitenin öğrenci topluluğunun üyesi bir kadına "Sen kimsin, amacın ne, sınıf grubunda kimseyi galeyana getiremezsin, getirirsen biz de getiririz, biz 70'lerde 80'lerde çok kan döktük yine dökeriz." dedi.

Hacettepe Üniversitesi öğrencileri bir basın açıklamasıyla bu tehdidi rektörlüğe sordular.

"Üniversitemizin öğrencisi bir kadını kaybedeli iki gün olmamışken üniversite öğrencisi kadınların tehdit altında okumaya devam ettiği kampüsleri mi cevap olarak öğrencilerinize gösteriyorsunuz?" sorusunu rektörlüğe yönelten öğrenciler "Güvenli kampüsler istiyoruz" vurgusunu yaptıkları açıklamalarını okudular. Açıklamada öne çıkan başlıklar şöyle: Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğüne soruyoruz:

"Kaybettiğimiz kız kardeşimizin ardından Hacettepe Üniversitesi'nde bu söylemlerin rahatlıkla söylenmesi karşısında üniversitemizin kadın öğrencilerine cevabınız nedir?"

Kadın ölümlerinin arttığı, ölüme sürüklenen genç sayısının yükseldiği, yurtlarda ihmallerin, alınmayan önlemlerin büyüdüğü bu dönemde nasıl adımlar atacaksınız?"

AKP MİTINGİ, HAMAS VE İŞGAL KARŞITLIĞI

DSİP üyesi Şenol Karakaş'la İsrail'in işgali, AKP'nin Filistin'le dayanışma mitingi, Hamas'ın niteliği gibi başlıklarını konuştuk.

AKP'nin yığınsal Filistin mitingi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şenol Karakaş: Erdoğan'ın düzenlediği miting, etrafında hangi analizler yapılırsa yapılsın, şu gerçeği doğruluyor: İsrail'in operasyonlarına karşı bu toplumda büyük bir savaş karşıtı öfke var. Erdoğan, muhalefetin moralsizliği, kafa karışıklığı nedeniyle, muhalefet görevine de soyunarak büyük bir kalabalıkla Filistin'le dayanışmak için bir araya geldi. Milyonlarca insanın Filistin konusunda büyük bir tepkisi olduğundan hiçbir kuşku duymamalıyız.

Erdoğan bu öfkenin sesiymiş gibi davranarak önemli bir hamle yaptı. Miting alanında da Hamas'ın terör örgütü olmadığına dair yaptığı vurguyla önemli bir manevra yaptı. Hem, Hamas liderliği nedeniyle Filistin direnişine mesafe alanları paralize etti hem de dünyaya meydan okuyan antiemperyalist Erdoğan anlatısına güç kattı.

İsrail işgaline karşı sol nasıl bir tutum içinde sizce?

Sol, Filistin halkıyla dayanışmak için güçlü bir miting yapmıyor, yapamıyor. Bir yandan İsrail'in katliamlarına karşı öfke büyüyor. Ama aynı anda Hamas konusundaki fikri kargaşa muhalefeti paralize ediyor. Bu yüzden çevremizde şu vurguyu güçlü bir şekilde yapmalıyız: beğenin ya da beğenmeyin Hamas Gazze'de halkın çoğunluğunun desteğine sahip. Üstelik, bir halkın kanlı bir işgale direnişine destek olmak için liderliğinin bizimle bir ve aynı görüşlere sahip olmasını beklersek tıpkı saf bir sosyal devrim bekleyenlerin çok bekleyeceği gibi böyle bir halk direnişine rastlayamayız.

Solun, AKP-İslam-dindarlar-dindar yaşam tarzı-Hamas-İŞİD bağlantıları kurarak kendisini devletçi bir laiklik savunusu etrafında politika dışına itmesi ne yazık ki Filistin halkıyla dayanışmayı Erdoğan'ın aslında Filistin halkıyla gerçek bir dayanışmadan uzak girişimlerine teslim etmek anlamına geliyor.

Siyonistler 7 Ekim'de İsrail'e

yönelik saldırının kışkırtılmamış bir saldırı olduğunu söylüyorlar? Siz nasıl bakıyorsunuz?

Hamas ve direniş örgütlerinin saldırısı ertesinde Siyonistler ve onların Batılı destekçileri ağız birliği etmişcesine aynı kavramı kullandı: "unprovoked" (kışkırtılmamış) saldırı.

Bu, elbette kışkırtılmış bir saldırıdır. Tersini söyleyenlerin kışkırtmanın ne olduğu ve İsrail'in 75 yıldır uyguladığı politikalar hakkında hiçbir fikri yok demektir. Daha doğrusu açık açık yalan söylüyorlar demektir.

Öncelikle sömürgeci apartheid devleti İsrail'in 75 yıllık varlığı kışkırtma sebebi. Siyonist terörün ve işgalin tarihi çok daha gerilere, ilk göçlerin teşvik edildiği 19. Yüzyıl sonlarına kadar uzanıyor. Ve elbette direnişin tarihi de.

Filistin'e Yahudi göçünün ilk dalgası "Birinci Aliya"nın üzerinden 141 yıl, Teodor Herzl'in "Yahudi Devleti" kitabını yayınlanmasının üzerinden 126 yıl, ilk Siyonist kongrenin toplanma-

sının üzerinden 125 yıl, Balfour Deklarasyonu'nun üzerinden 106 yıl, ilk büyük Arap İsyanı'nın üzerinden 103 yıl geçmiş.

Siz gelişmeleri bu tarih üzerinden ele alıyorsunuz değil mi?

Elbette. Bugün yaşananlar ve Hamas'ın liderliği bu tarihsel gelişmeler içinde anlam kazanıyor.

Hamas 80'lerin sonundaki "Birinci İntifada" süreci içinde doğdu. Hamas'ın yükselişinin iki ana nedeni vardı: Filistin halk kitlelerinin mücadele isteği, geleneksel Filistin liderliğinin mücadeleyi ileri götürmekte yetersiz kalması hatta bir ölçüde yozlaşmış olması.

Müslüman Kardeşler kökenli bir örgüt olarak Hamas tabandan yükselen mücadele isteğine cevap verdi. Bununla da yetinmeyip İhvan geleneğinde olduğu üzere sosyal dayanışma ağlarını da kapsayan daha gelişkin bir örgütlülük ortaya koydu. Neo-liberal krizin etkileri, İslamcılığın yükselişi, bölgesel dayanışmayı kolaylaştıran ümmet kültürü, Oslo Barış sürecinin yarattığı

hayal kırıklığı gibi nedenler de bunlara eklenince 2006'daki seçim zaferinin de koşulları ortaya çıkmış oldu.

Filistin'de kimi desteklemeyi öneriyorsunuz?

Biz Filistin direniş hareketini destekliyoruz. Küresel intifada hareketini güçlendirmeyi hedefleyenler, elbette, bu direnişe olan saygısını ifade eden politik kesimler ve milyonlarca insandır. Direniş hareketinin arkasında büyük bir halk desteği bulunan Hamas konusunda ise görüşümüz şudur: İsrail başta olmak üzere tüm uluslar ve uluslararası topluluklar, Filistin halkının meşru temsilcisi olarak Hamas'ı kabul etmeli.

Bazıları "Hamas bir terör örgütüdür" diyecek, laiklik eğitimini Kemalizm'in devletçi müfredatından alan bazı Türk sol grupları ise Hamas'ın "dinci ve gerici" olduğunu belirtecektir.

Uluslararası Sosyalizm Akım'ın konuyla ilgili açıklamasında olduğu gibi "Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkını ve İsraili

illi yerleşimci sömürgeci devlete karşı silahlı mücadele yürütme hakkını destekliyoruz."

Benzer tartışma Kürt sorununda da yaşanıyor

Evet, Kürt sorununda terörizm tartışmasıyla sık sık karşılaştığımız gibi Filistin sorununda da inkarcı bir devlet bütün bir hareketi ve halkı terörist olarak yaftalamaya çalışıyor. Sadece Türkiye'de Kürt illerinde değil. 2017'de de Irak Kürdistan'ında gerçekleşen referandumda halkın büyük çoğunluğu, yüzde 93'ü bağımsızlık lehine oy verdi. Ama hem bölgesel güçler, hem emperyalist devletler ve hem de Türkiye'de bazı sol çevreler bu referanduma karşı çıktı. Kürdistan Bölgesel Yönetimi bir dizi yaptırımla karşılaştı.

Şunun görülmesi gerekiyor, Hamas kitle desteğine ve geniş bir örgütlenme ağına sahip bir halk hareketidir. Ayrıca sömürgeci devlete karşı sürdürülen silahlı mücadele "terör" kapsamına girmez. Bu özü itibarıyla eşitsiz güçler arasında bir savaştır.

Biz, İsrail terörüne son verilmesini, İsrail'in yenilmesini istiyoruz. Filistin halkının yanındayız. Bu yüzden de taleplerimiz etrafında güçlü bir Filistin'le dayanışma hareketi örnek için hızla mücadeleye giriyoruz.

Böyle durumda gerçekten devrimci bir tutumu nasıl alacağı konusunda kafası karışık olanlar şöyle düşünürlerse rahat bir nefes alabilirler: "Gazze'de olsam ne yapardım?"

Hamas'la kıran kırana bir örgütsel ve ideolojik mücadele ama İsrail terörüne karşı yan yana! Böyle bakınca İstanbul'dan, Ankara'dan ağır bir şiddet sarmalına mahkum edilen bir halkın direnişine öğretmenlik yapmaya son vermesi mümkün olabilir çeşitli sol kesimlerin. İslamofobi işgale karşı hareketsiz kalmaya ve Filistin halkıyla dayanışmak için bir şeyler yapmak isteyen milyonların Erdoğan'ın mitinglerinde buluşmasına neden olur.

Filistin'le dayanışma mücadelesinde hem İslamofobi'ye hem de antisemitistlere aynı anda karşı çıkmalıyız. On binleri kapsayacak sağlam bir "Filistin'e özgürlük" mücadelesi ancak böyle inşa edilebilir.

BİDEN KAZANILAMAYACAK BİR SAVAŞTA İSRAİL'İ DESTEKLİYOR

ALEX CALLINICOS

Binyamin Netanyahu, İsrail'in "zaferine doğru hızla ilerlediğini" söyledi. ABD başkanı Joe Biden ve Rishi "Kazanmanızı istiyoruz" dediler. Sunak gibi Batılı liderler de aynı dili kullanıyor.

Ama "zafer" ne anlama geliyor? Hamas'ı yok etmek çok konuşuluyor. Bu, direniş karşıtı savaşlar yürüten sömürge rejimleri için son derece tipik bir şey. Fakat genellikle bu hedefe ulaşmakta başarısız oluyorlar.

Beğenin ya da beğenmeyin, Hamas gücünü sadece 2007'den beri kontrol ettiği Gazze'deki değil, tüm ezilen Filistin halkı içindeki köklerinden alıyor. Hatırlarsanız 2006'daki son Filistin seçimlerini kazanmışlardı; İsrail ve Batı'nın istekleriyle çeliştiği için sonuç hemen iptal edildi.

İsrail Savunma Kuvvetleri çok uzak bir ihtimalle Hamas'ı yok etmeyi başarsa bile, Filistin halkının eziliyor olması yeni direniş hareketlerinin ortaya çıkmasına neden olacaktır. İsrail Devleti'nin varlığı Filistinlilerin mülksüzleştirilmesine ve boyunduruk altına alınmasına bağlı olduğundan, yöneticilerin önündeki tek seçenek sürekli savaş ya da Filistinlilerin yok edilmesi veya sınır dışı edilmesidir.

Bu, birçok İsraili siyasetçinin kullandığı soykırım dilini açıklamaya yardımcı oluyor. Le Monde'un "İsrail aşırı sağının fantezisi" dediği şeyi akla getiriyorlar: "Filistinlilerin 'Büyük İsrail'den' Ürdün ve Mısır'a sürülmesi anlamına gelen 'nakil'. Şu anda imkansız bir proje ama baş döndürücü bir hızla normalleştiriliyor." Siyonist yerleşimciler 7 Ekim saldırılarına Birleşmiş Milletler'e göre şu ana kadar 545 Bedevi çobanı Batı Şeria'dan Ürdün'e sürerek tepki gösterdi bile.

Bu İsrail Savunma Kuvvetleri'nin desteğiyle birkaç yıldır devam eden bir sürecin hızlandırılması. Ancak İsrail'in kuzey Gazze'deki bir milyondan fazla Filistinliye güneye gitme emri vermesi, Mısır sınırından Sina Çölü'ne sürülecekleri başka bir Nakba (felaket) yaşanması korkusunu artırdı.

Mısır'ın askeri diktatörlüğü İsrail ve ABD'nin sınırı açma baskısına direnmiyor. Gazze'den toplu sürgünler muhtemelen en itaatkar Arap rejimlerine bile fazla gelecektir. İsrail Savunma Bakanı Yoav Galant, İSK'nin kara saldırısı tamamlandıktan sonra Gazze'nin fiziksel olarak izole edileceğini söyledi. Bu, Gazze'de direniş yeniden inşa edilirken sürekli savaşın sona ermeyeceği anlamına gelecektir.

Biden'ın kelimenin tam anlamıyla Netanyahu'yu kucaklama politikası -bir dayanışma eylemi olarak İsrail'e uçmak, iki uçak gemisi grubunu bölgeye taşımak, İSK'ye daha fazla silah sağlamak- birkaç işleve hizmet ediyor. Bu desteğin, Netanyahu'nun aşırı sağ hükümetinin savaşı genişletmesini engellemesine olanak sağlayacağını umuyor. Bu adımlar ayrıca Hamas'ın başlıca müttefikleri olan Lübnan'daki Hizbullah ve İran'daki İslam Cumhuriyeti rejimine yapılan uyarıların altını çiziyor.

Benim tahminim savaşın yayılmayacağı yönünde. Hizbullah ve İran muhtemelen Napolyon'a atfedilen şu sözün yansıttığı fikirle hareket edecekler: "Düşmanınız hata yaparken asla araya girmeyin." Mesele sadece Biden'ın kazanılmaz bir savaşta İsrail'i desteklemesi değil. Ayrıca kaynakları Ukrayna'da halihazırda yürüttüğü vekalet savaşından uzaklaştırıyor ve verilen desteği baltalıyor.

ABD ve Avrupa Birliği zaten Rusya'ya karşı Küresel Güney'deki daha güçlü devletlerin desteğini kazanmakta zorlanıyordu. 7 Ekim'den önce bile Rusya'nın Doğu Ukrayna'yı kanunsuz bir şekilde işgal etmesini, sivillere ve altyapıya yönelik saldırılarını kınamaları ile İsrail'e verdikleri destek arasındaki çelişki çok açıktı.

Ne var ki şimdi Biden ve Dışişleri Bakanı Anthony Blinken düpedüz budalalık gibi görünen bir şekilde iki savaşı birbirine bağlıyor ve hem Vladimir Putin'in hem de Hamas'ın "komşu bir demokrasiyi tamamen yok etmek istediğini" söylüyor.

Financial Times, Biden ve Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen'in sıkı bir şekilde Netanyahu'yu desteklemesinin büyük bir tepkiye neden olduğunu yazdı. "Kıdemli bir G7 diplomatından" alıntı yapmışlardı: "Küresel Güney'deki savaşı kesinlikle kaybettik. Küresel Güney ile [Ukrayna üzerine] yaptığımız tüm çalışmalar kaybedildi... Bir daha bizi dinlemeyecekler."

Bu son Orta Doğu savaşına ilişkin pek çok belirsizlik var. Ancak ABD emperyalizminin küresel hakimiyetini daha da zayıflatması muhtemel.

Socialist Worker'dan çeviren İrmak Yavral

ABD'DE 20 YILIN EN BÜYÜK SAVAŞ KARŞITI PROTESTOLARI

New York'ta protesto

İsrail'in Gazze'yi kuşatmaya başlamasından bu yana, dünya çapında Filistin'le dayanışma amacıyla kitlesel protestolar düzenlendi. Buna, ülkenin 2003'teki Irak Savaşı'ndan bu yana en büyük savaş karşıtı, anti-emperyalist protestolara tanık olduğu ABD de dahildir.

Binlerce kişi New York, Los Angeles, Washington DC ve düzinelerce başka şehirde sokaklara çıktı. Yahudi aktivist grupların düzenlediği DC protestosuna binlerce kişi katıldı ve daha sonra aralarında iki düzine hahamın da bulunduğu yüzlerce kişi tutuklandı. Chicago'daki mitinge tahminen 25 bin kişi katıldı.

Yahudi protestocular, Başkan Yardımcısı Kamala Harris'in Brentwood'daki evinin önünde eylemdeydi.

25 Ekim'de, yüzden fazla Kuzey Amerika kampüsünde on binlerce öğrenci, "Derhal ateşkes, İsrail'e koşulsuz desteğin sona ermesi ve üniversitelerin Filistin işgalini finanse eden şirketlerden çekilmesi" talebiyle iş bırakma eyleminde birleşti.

27 Ekim gecesi Yahudi aktivistler Grand Central İstasyonu'nu kapattı ve bu da 300'den fazla kişinin tutuklanmasına yol açtı.

ABD Filistin Hakları Kampanyası (USCPR) İcra Direktörü Ahmad Abuznaid, Mondoweiss'e "Bu şimdiki kadar gördüğümüzden daha büyük" dedi. "Bu, harekete verdiğimiz onlarca yıllık çalışmanın sonucudur ve bence bunun bir kısmı 2020'deki George Floyd protestoları ile bağlantılı. O zaman çok çeşitli, sosyal adalet yanlısı, ırkçılık ve savaş karşıtı yapı vardı." Aktivistler İsrail'in saldırısının katıksız kötülüğünün ve siyaset kurumunun Filistin'e yardım etmeyi reddetmesinin, insanları protestoya sevk eden başlıca faktör olduğunu söylüyor.

Data for Progress tarafından yapılan yeni bir anket, seçmenlerin yüzde 66'sının, bölgede ateşkes ve şiddetin azaltılması çağrısı yapması gerektiğine "kesinlikle katıldığını" veya "kısmen katıldığını" ortaya çıkardı. Buna Bağlısızların yüzde 57'si, Cumhuriyetçilerin yüzde 56'sı ve şaşırtıcı bir şekilde Demokratların yüzde 80'i dahildir.

23 Ekim: Protestolar dünya çapında devam

ediyor. Londra'da Cumartesi günü 100 bin kişi Gazze'de ateşkes talebiyle yürüdü.

New York'ta hafta sonu çok sayıda protesto gerçekleşti.

Brooklyn'de polis cumartesi günü barışçıl protestoculara saldırdı.

Protestoculardan birisi: "Buradayım. Çünkü Kudüs'te doğmuş bir Yahudiyim ve ABD'deki hükümetimin Filistinlileri durmaksızın katleden İsrail'e silah ve para göndermesi ve bitmek bilmeyen, koşulsuz diplomatik destek göndermesi beni dehşete düşürüyor ve öfkelenendiriyor."

28 Ekim:

"Bizim Adımıza Değil"

New York Grand Central'da Gazze'de ateşkes talep eden Yahudi liderliğindeki oturma eylemi son 20 yılın en büyük sivil itaatsizlik eylemlerinden biri oldu.

Londra'da şimdiki kadarki üçüncü ve en büyük seferberlik

Yarım milyon kişi Filistin için cumartesi günü Londra sokaklarında yürüdü. Dayanışmalarını göstermeye kararlı bir şekilde, metro çıkışlarından dışarı akın eden, istasyonlar arasında dolaşırken Filistin için slogan atan bir insan denizi vardı.

Büyük insan blokları halinde yürüdüler ve Muhafazakarların yasaklayabileceklerini düşündükleri sloganları haykırdılar: "Nehirden denize, Filistin özgür olacak." Ve günün ilerleyen saatlerinde yüzlerce aktivist, Filistin için doğrudan eylemde bulunmak üzere Waterloo İstasyonu'nu işgal etti.

Yürüyüşteki herkes İsrail'in cuma gecesi ve cumartesi sabahı Gazze'ye yönelik saldırısına öfkeliydi.

Yüzlerce kişi 31 Ekim Salı gecesi Filistin'le dayanışma amacıyla Londra, Liverpool Street İstasyonu'nu durma noktasına getirdi. Sisters Uncut liderliğindeki eylem, İsrail'in Gazze, Jabalia mülteci kampına düzenlediği hava saldırılarında en az 400 kişinin öldürülmesi üzerine gerçekleşti.

Derleyen Ahmet A.

GAZZE: YERYÜZÜNÜN CEHENNEMİ

Gazze bombardıman altında

ÖZDEŞ ÖZBAY

7 Ekim'de Hamas ve Filistinli direniş güçlerinin Gazze'de dünyanın en yüksek güvenlikli duvarlarını aşarak gerçekleştirdiği saldırıda 1.300 kadar İsraili sivil ve güvenlik görevlisi ölmüş, İsrail Güvenlik Kuvvetleri de 1.500 kadar Hamas militanını öldürdüğünü duyurmuştu. Üç haftayı bulan bombardımanlar sırasında Gazze Şeridi'nde, yaklaşık 200 bin konuttan 32 bininin tamamen yıkıldığı, bölgedeki 35 hastaneden 12'sinin faaliyet gösteremez hâle geldiği ve en az 221 okulun vurulduğu belirtildi. Ardından İsrail'in başlattığı korkunç saldırıda öldürülen Filistinlilerin sayısı Sosyalist İşçi gazetesi basıma hazırlandığında 10 bine ulaşmıştı. Bu sayının yaklaşık dört bin kadarı ise çocuklardan oluşuyordu. Ancak Gazze'de gerçek ölü sayısına ulaşmak oldukça zor çünkü iletişim sınırlı ve bombalanan bina enkazlarının altında binin üzerinde ölü olabileceği tahmin ediliyor. Kurtarma çalışmaları çok zor yapılıyor veya hiç yapılamıyor.

Filistin'de insani kriz büyürken İsrail açıkça bir soykırım planı yürürlüğe koymuş durumda. Zaten 360 kilometre kare kadar yani İstanbul'un orta büyüklükteki bir ilçesi kadar bir alanda 2,4 milyon Filistinliyi 16 yıldır bir toplama kampında tutuyordu. Şimdi bu alanın kuzeyini, yaklaşık üçte birini daha operasyon alanı ilan ederek boşaltmaya çalışıyor. Ancak bu sırada güney kuzey demeden her bir mahalleyi hatta hastaneleri, okulları, gıda depolarını vurmaya devam ediyor.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) Filistin Yönetiminin Daimi Temsilcisi Riyad Mansur, durumu "Gazze artık yeryüzünün cehennemi" sözleriyle açıklıyor.

Topyekûn imha (Amalek) ve nükleere eş miktarda bomba

27 Ekim'de İsrail 100 uçakla birlikte Gazze'ye o güne kadar en büyük saldırı dalgasını başlattı. Gazze'nin kuzeyine tankları sokarak saldırılar gerçekleştirdi. Bu sırada Gazze'nin tüm elektriği ve haberleşme ağı kesildi. Yıkılan binaların altında kalanlar ambulansları arayamadığı için ambulanslar gece boyu patlamaların olduğu yerlere kör bir şekilde gitmek durumunda kaldı.

Bir BBC muhabiri Gazze'de gece tam bir karanlık içerisinde

yoğun bombardıman altında yaşananları "tam bir kaos" sözleriyle açıkladı. Bu kaosu ertesi günü bombardıman devam ederken binlerce Gazzeli Birleşmiş Milletler'in (BM) yardım malzemesi depolarına girdi. BM'den yapılan açıklamada, Filistinlilerin un ve hijyen malzemesi gibi hayatta kalmak için temel ihtiyaçlarını aldığı aktarıldı.

28 Ekim'de yapılan bir açıklamada Gazze'ye üç hafta içerisinde 12 bin ton bomba atıldığı söylendi ki bu gücün Hiroşima'ya atılan nükleer bombanın gücüne eşit (13 bin bombaya eş güçte) olduğu açıklandı. Bu da kilometre kare başına 33 ton bomba demek oluyor. Büyük katliama yol açacak olan kara saldırısı ise henüz başlamış değil.

Başbakan Netanyahu ise yaşanan katliamı hiç umursamadan yaptığı konuşmada üç bin yıllık Tevrat anlatısına başvurarak soykırımı meşrulaştırıcı ifadeler kullandı. Netanyahu, Yahudiler Mısır'dan çıktığında kabilelere saldıran Amalek halkı hakkında kutsal metinde geçen şu sözleri referans verdi: "Şimdi gidin, Amalek'i vurun, sahip oldukları her şeyi yok edin, onları esirgemeyin; erkeği de kadını da, bebeği de süt emen çocuğu da, öküzü de koyunu da, deveyi de eşeği de öldürün."

Bu açıklamaya gelen tepkilere karşı ve Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda bağlayıcılığı olmayan bir ateşkes çağrısı yapılması üzerine de "savaşa devam" açıklaması yaptı. Netanyahu, ABD eski başkanı George W. Bush'un argümanlarıyla konuşarak "Uygar dünya barbarlarla savaşmaya istekli olmadığı sürece daha iyi bir gelecek vadini gerçekleştiremeyiz" dedi ve "Barbarlar bizimle savaşmaya istekli" diye devam etti. İsrail'in savaşı başlatmadığını ama kazanacağını söyleyen Netanyahu, Hamas'ın İran'ın oluşturduğu "şer eksenini"nin bir parçası olduğunu savundu.

İsrail'in 13 Ekim'de bir de etnik temizlik planı hazırladığı ortaya çıktı. Plana göre, İsrail yüz binlerce Gazzeliyi Mısır'ın Sina çölüne zorla göndermeyi planlıyor. Bu zorla göç ettirme planını Mısır reddediyor. Filistinli mültecilerin çölde kurulacak kamplarda korkunç koşullarda yaşamaya çalışacak olması bir yana Mısır daha çok Lübnan'da olduğu gibi İsrail'in güvenlik gerekçesiyle kendi topraklarını bombalamasına neden olacağı gerekçesiyle karşı çıkıyor ve elbette diktatör El Sisi politik bir mülteci kitlesini de kendi iktidarının güvenliği için Mısır'da istemiyor.

Batı Şeria'da durum

Batı Şeria'da 7 Ekim'den bu yana öldürülen Filistinli sayısı 120'yi geçmiş durumda ve öldürülenlerin en az yedisi sivil paramiliter yerleşimciler tarafından öldürülmüş durumda. Hamas'ın var olmadığı Batı Şeria'da Filistinlilerin bulunduğu mahalleler güvenlik güçleri ve paramiliterler tarafından çevrelenmiş halde. Gazze'deki saldırıları protesto eden eylemler düzenlendiğinde İsrail güçleri ateş açıyor. Sivil paramiliterler de Filistinlilerin arabalarına, evlerine, işyerlerine ve tarlalarına saldırılar düzenliyor. Hamas'ın saldırısından bu yana Batı Şeria'da tutuklanan Filistinlilerin sayısı iki kat artarak 10 bine yükselmiş durumda. Üstelik İsraili askerlerin Batı Şeria'da gözetim altına aldığı Filistinlileri çıplak soyarak ellerinde arkadan kelepçelediği, gözlerini bağladığı, küfürler ederek tekmelediği ve dövdüğü video görüntüleri paylaşması da tepki çekmiş durumda.

Terör örgütü üyeliğinden ceza alan bir faşist olan şimdiki Ulusal Güvenlik Bakanı Itamar Ben-Gvir, 10 bin silahın "sivil güvenlik birimlerine" dağıtılacağını açıklamış ve ardından dağıtım başlamıştı. Ayrıca mümkün olduğunca çok sivilin de silahlanmasının bir aciliyet olduğunu söylemişti.

İsrail'de bireysel silahlanma da hız kazandı. Guardian gazetesine göre bireysel silah ruhsatı başvuruları ve silah alımı büyük bir artış göstermiş durumda. Silah ruhsatı için silah eğitimi almak zorunlu. Bir silah dükkanı sahibi normalde haftada üç eğitim dersi olurken 7 Ekim'den beri günde iki ders verdiklerini söylüyor. Bireysel silah başvurusunda bulunan İsraili sayısı 120 bini aşmış durumda. İsrail nüfusunun yüzde 20'sinden fazlasını oluşturan İsrail vatandaşı Araplar ise kendilerine silah verilmemesinin ayrımcılık olduğunu ve can güvenliklerinin kalmadığını söylüyor.

İsrail halkı olası bir Filistinli saldırısına karşı kendisini savunma amacıyla silahlanıyor gibi görünse de bu durum zaten sokakları silahlı paramiliterler tarafından ablukaya alınmış durumda olan ve sokak ortasında veya tarlasında saldırıya uğramakta olan Filistinliler için yeni katliamların ve pogromların gerçekleşme ihtimalini artırıyor.

Gazze'de çocuk olmak

Hamas'ın saldırısında İsrail'in öne sürdüğü en büyük ya-

İŞGALİN KRONOLOJİSİ

1897 – 1. Siyonizm Kongresi toplantısı.Filistin`de bir Yahudivatanının kurulmasını öneren Basel program yayımlandı.

1917- İngiltere Filistin`de Yahudi halkları için bir vatan kurulması sözü verdi.

1937- İngiltere Kraliyet Komisyonu bu bolgeyi Arap ve Yahudi devletleri arasında ikiye bölmeyi önerdi.

1947- İngiltere Arap-Siyonist sonununun çözümünü BirleşmişMilletler`e devretti. BM bölgeyi Filistin ve Arap devletleri arasında bölmeyi ve Kudüs`ün ise uluslararası bir idare altına alınmasını önerdi.

1948- İsrail Devleti`nin kuruluşunun resmen ilan edilmesi; Arap ordularının Filistin`e girmeleri ve Filistin halkına yönelik tehcirin başlaması; Eriha'daki (Jericho) Haşimi hanedanlığının Filistin ve Mavera-ı Ürdün`ün Haşimilerin yönetimi altında birleşmelerine yönelik talepleri; BM'nin 194 Sayılı Kararı uyarınca Filistin'den sürülen mültecilere geri dönme izninin tanınması ve Kudüs'e uluslararası statü verilmesi konularında İsrail'e uyarıda bulunulması. David Ben-Gurion'un İsrail'in ilk Başbakanı olarak atanması; Hurut'un kuruluşu.

1949 İsrail ile Irak dışındaki Arap devletleri arasında ateşkes anlaşmasının imzalanması.

1958 İngiliz ordularının Ürdün'e, Amerikalı deniz piyadelerinin Lübnan'a

Çıkartma yapmaları; Irak'ta Haşimi döneminin sona ermesi.

1964 – Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) kuruldu ve hemen ardından Arap devletleri tarafından tanındı. Al-Ard hareketi İsrail'de yasa dışı ilan edildi.

1965 El Fetih ve Gahal örgütlerinin kurulması.

1967 Altı Gün Savaşları, İsrail'in Batı Şeria, Gazze Şeridi, Sina Yarımadası ve

Golan Tepeleri'ni işgali, 200bin Filistinlinin mülteciler olarak topraklarından sürülmeleri, 242 Sayılı Kararın BM Güvenlik Konseyi tarafından Kabul edilmesi. Bu savaşta 500 bin Filistinli daha mülteci haline geldi; Mısır, Lübnan, Ürdün ve Suriye'ye göç etti.

1968 El-Fetih'in FKÖ'yü ele geçirmesi, Karameh hareketi, El-Al uçağının Cezayir'e kaçırılması.

1970 Ürdün'de ordu ve FKÖ arasında iç savaşın patlak vermesi; Ürdün'deki FKÖ gerillalarının toplu katliama uğramaları ve ardından Arafat ve Kral Hüseyin arasında imzalanan anlaşma uyarınca çok sayıda gerillanın Lübnan'a sürgüne gönderilmesi; Nasır'ın ölümü.

1973 - 1967'deki savaşta kaybettikleri toprakları diplomatic yollardan geri alamayan Mısır ve Suriye, 1973'teki Yom Kippur Bayramı sırasında İsrail'e karşı taarruza girişti.

Savaşın hemen ardından Suudi Arabistan, İsrail'i destekleyen ülkelere petrol ambargosu başlattı. Petrol fiyatları bütün dünyada hızla yükselirken küresel nitelikte bir ekonomik kriz baş gösterdi ve ambargo Mart 1974'e kadar sürdü.

1974 - FKÖ'nün lideri Arafat, BM'de barışçı çözümü savduğunu anlatan ilk konuşmasını yaptı. Siyonist projeyi kınadı, ama ekledi: "Bugün bir elimde zeytin dalı, bir elimde kurtuluş savaşı veren birinin silahı var. Zeytin dalını düşürmeyin."

1977 - Herut (sonradan Likud adını alıyor) Partisi, secimi kazandı. İsrail siyaseti bu tarihe kadar sol kanattaki İşçi Partisi'nin hakimiyetindeydi. Likud ideolojisi, İsrail idaresinin İngiliz mandasına dahil olan bütün topraklara, yani Ürdün de dahil Kutsal Kitap'ta anlatılan "Büyük İsrail'e" yayılmasını savunuyordu.

1979 - İsrail'i tanıyan ilk Arap lider Mısır Devlet Başkanı Esat oldu.

1982 - İsrail, Lübnan sınırına yakın yerleşim birimlerini saldırılardan korumak amacıyla bu ülkenin güneyine asker soktu. Ama Savunma Bakanı Ariel Şaron orduyu başkent Beyrut'a kadar götürdü; FKÖ'yü bu ülkeden çıkardı.

1987-93 -İsrail işgaline karşı intifada, yani kitlesel ayaklanma Gazze Şeridi'nde başladı; kısa sürede Batı Şeria'ya yayıldı.

Protestolar, sivil itaatsizlik şekline büründü. Genel grevler düzenlendi, İsrail ürünleri boykot edildi, duvarlara yazılar yazıldı ve yollarda barikatlar kuruldu. Ama uluslararası ilgi toplayan protesto şekli, ağır silahlarla donanmış İsrail askerlerine taşıyan Filistinlilerdi. Intifadanın asli karakteri yığınsallığıydı.

İsrail ordusu karşılık verdi; 1993'e kadar süren protestolarda toplam can kaybı bini aştı.

1988 – Sürgündeki hükümet işlevi gören Filistin Ulusal Konseyi, Kasım 1988'de Cezayir'de toplandı ve 1947'deki Birleşmiş Milletler kararında yer alan "ikidevlet" çözümünü Kabul etti.

1993 – Filistinliler işgal topraklarından aşamalı çekilmeye başlaması karşılığında İsrail devletini tanımayı kabule diyordu.Görüşmeler İlkeler Deklarasyonu'nu getirdi. Bu belge Washington'da imzalanırken, Arafat ile Rabin arasındaki tarihi tokalaşmayı 400 milyon insane canlı izledi.

1994 – İsrail ve Filistin Kurtuluş Örgütü, İlkeler Deklarasyonu'nun başlangıçta nasıl uygulanacağı konusundaki anlaşmayı Kahire'de 4 Mayıs 1994'te imzaladı.

1995 - 24 Eylül'de 2. Oslo diye anılan anlaşma Mısır'ın Taba şehrinde ve Washington'da ayrı törenlerle imzalandı.Bu anlaşma Batı Şeria'yi üçe bölüyordu.

İsrail'de aşır ısağalar ise "Yahudi toprağının" teslim edilmesine öfkeliydi. Öfke ve tahrik içeren bir kampanyaya hedef olan Başbakan Yitzak Rabin, bir aşırı dinci Yahudi tarafından 4 Kasım'da öldürüldü.

1996-1999 -18 Mayıs 1996'daki seçimlerin galibi İşçi Partili Ehud Barak'tı. İsraililerle Araplar arasındaki 100 yıllık kavgayı sona erdirmey vaat ediyordu yeni başbakan.

2000 - 28 Eylül'de muhalefetteki Likud Partisi'nin Netanyahu'dan sonraki lideri, yılların sağcı politikacısı Ariel Şaron, Mescid-iAksa'nın bulunduğu kompleksi ziyaret etti. Filistinliler bu ziyareti protesto için gösterilere başlad. Ve gösteriler şimdi El Aksa intifadısı diye anılan ayaklanmaya dönüştü.

2002 – Üst üste iki yıldır barış süreci durma noktasına gelmişti. Birleşmiş Milletler, Amerika Birleşik Devletleri, Rusya ve Avrupa Birliği'nden oluşan, "Dörtlü" Orta Doğu'da çözüme yönelik bir 'yol haritası' ile süreci yeniden canlandırmayaçağıştı.

2003 – Yol haritası ancak 2003 yılı nisanında Amerika öncülüğünde Irak'a düzenlenen operasyon sonrasında yayımlandı.

2003 Haziran'ında Amerika Birleşik Devletleri Başkanı George W. Bush, Filistinlilere 'teröre taviz vermeyen' bir lider belirlemeleri çağrısında bulundu.

2004 –Filistin lideri Yaser Arafat, 11 Kasım'da tedavi için götürüldüğü Fransa'daha yatını kaybetti.

Mahmud Abbas, Filistin Kurtuluş Örgütü liderliğine getirildi.

2005 – Ocak ayında Filistin'de yapılan seçimler sonunda Mahmud Abbas özerk yönetimin başkanlığına getirildi.

Ariel Şaron ise, Gazze'den çekilme planı için hükümetinden onay aldı ve plan ağustos ayı sonunda yaşama geçirildi.

2006 -Filistin'de ise, ocak ayında düzenlenen seçimlerden Hamas ezici zaferle çıktı ve tek başına hükümet kurdu.

2007 - Amerika Birleşik Devletleri Başkanı George Bush, temmuz ayı ortasında İsraililerle Filistinliler arasında barış görüşmelerinin yeniden başlatılmasını tartışmak üzere uluslararası bir toplantı yapılması çağrısında bulundu.

2008 – Yıl boyunca israil saldırıları sonucu Filistinliler büyük kayıplar yaşadılar.Israil Ortadoğu Dörtlüsü'nün ateşkes çağrısını reddetti.

2009 -İsrail'de genel seçimler yapıldı. 31 Mart'ta Likud Partisi'nin aşırı sağ partilerle kurduğu koalisyon hükümeti İsrail meclisinden güven oyu aldı.

2010 - "Rotamız Filistin Yükümüz İnsani Yardım" sloganıyla yola çıkan Gazze'ye Özgürlük Filosu'na İsrail donanması uluslararası sulara saldırdı. Mavi Marmara gemisindeki 9 Türküyelı yardım gönüllüsü öldürüldü, 50'yi aşkın gönüllü de yaralandı.

BM İnsan Hakları Konseyi yayınladığı raporda, İsrail'in 9 Türk'ün ölümü ile sonuçlanan Mavi Marmara baskınına "yasadışı, orantısız ve Kabul edilemez gaddarlık" olarak nitelendirdi ve Filistin toprağına deni zablukası uygulamasının "yasadışı" olduğunu belirtti.

2011 – Filistin Yönetimi, Birleşmiş Milletler'e tam üye 'devlet' status kazanmak amacıyla BM Genel Sekreteri Ban ki-Mun'a başvurdu ve Filistin, UNESCO Genel Konferansı'nın kararı ile kurumun 194'üncü üyesi oldu.

2012 - BM Filistin'e, BM'de üye olmayan gözlemci devlet statüsünü verme kararını aldı. BM Genel Kurulu'ndaki oylamada BMGK'nın beş daimi üyesinden Fransa, Rusya ve Çin bu kararı desteklerken İngiltere çekimser kaldı ABD ise hayır oyu kullanmıştı.

2013 – İsrail ve Filistin'in Amerika Birleşik Devletleri'nin arabuluculuğunda üç yıl aradan sonra ilk doğrudan barış görüşmeleri başlayacağı duyuruldu.

Batı Şeria'daki Kalan diye mülteci kampında İsrail polisinin üç Filistinli'yi öldürmesi ardından, iki taraftan yetkililerin bir araya geleceği barış görüşmeleri askıya alındı.

2014 – İsrail Gazze'ye yönelik 51 gün sürecek saldırılarını başlattı. Saldırılarda 530'u çocuk 302'si kadın 2 bin 1000'den fazla Filistinli öldü, 10 binden fazla Filistinli de yaralandı. İki taraf için geçerli 12 saatlik ateşkes ilan edildi. Fakat İsrail ateşkesin üzerinden 2 saat geçtikten sonar ateşkesi ihlal edip kara saldırısına devam etti.

lan 40 bebeğın kafasının kesildiğı iddiasıydı. Üstelik bu yalan ABD Başkanı Joe Biden dahi dahil olmuştu. Bu yalan hiçbir zaman doğrulanamadı ancak tüm dünyanın gözü önünde binlerce Filistinli bebek ve çocuk katlediliyor.

Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları Gözlemevi'nin Filistin ofisi, İsrail'in Gazze'ye yönelik aralıksız bombardımanı sonucu her gün 120 çocuğın ve her 15 dakikada bir çocuğın hayatını kaybettiğini söyledi. Bu açıklamadan bir hafta kadar sonra bu kez çocuklarla ilgili çalışmalar yapan SavetheChildren adlı yardım kuruluşunun Filistin şubesinden Jason Lee, Gazze'de her 10 dakikada bir çocuğın öldürüldüğünü açıkladı.

Birleşmiş Milletler Çocuk Örgütü'nün (UNICEF) raporuna göre, Gazze'deki çocukların yüzde 91'i çatışma sırasında uyku bozukluğu yaşadığını, yüzde 85'i istahında değişiklik olduğunu, yüzde 82'si aşırı derecede öfkeli hissettiğini, yüzde 97'si ise güven duygusunu kaybettiğini bildirdi. Çocukların yüzde 47'si korku ve stres nedeniyle tırnak yeme alışkanlığını artırdı. Yüzde 76'sı sürekli hasta hissettiğini, yüzde 80'i de duygusal rahatsızlık hissettiğini bildirdi. Rapora göre hayatta olan çocuklar üzgün, korkmuş, öfkeli, depresif, kalpleri yaralı ve rekor seviyede korku ve psikolojik travma halindeler.

Gazeteci cinayetleri

Gazetecileri Koruma Komitesi (CPI) Hamas'ın İsrail'e yönelik 7 Ekim'deki saldırılarından bu yana süren çatışmaların kayıtların tutulmaya başladığı 1992'den bu yana gazeteciler için 'en ölümcül üç hafta olduğunu' açıkladı.Komite, üç haftada 24'ü Filistinli, dördü İsraili ve biri Lübnanlı olmak üzere en az 29 gazetecinin öldüğünü belirtti. El Cezire'nin Gazze bürosu şefi Vail Dehduh'un eşi, çocukları ve torunu kaybetmesinde olduğu gibi çok sayıda gazeteci iş arkadaşlarını, aile üyelerini ve evlerini bombardımanlarda kaybetti.

İsrail'in eski başbakanı Yair Lapid, basının objektif olmaması gerektiğini, iki tarafı da haber yapmaması gerektiğini ve bunların yapılmasının sadece Hamas'a hizmet edeceğini söyleyerek tarihe geçti.

Bölgesel savaşa doğru mu?

Hamas'ın saldırısının ardından başlayan savaş bölgesel bir askeri gerilime de neden oldu. İsrail defalarca Lübnan ve Suriye topraklarını vurdu. İran birçok kez İsrail'i vurmakla tehdit etti. ABD bölgeye iki uçak gemisi ve 2 bin asker gönderdi, 900 asker daha gönderdiğini duyurdu. Birleşik Krallık iki savaş gemisi gönderdi. Çin de bölgeye altı savaş gemisi gönderdiğini açıkladı. İsrail'in Gazze saldırısının ardından ABD'nin Irak ve Suriye'deki askeri birliklerine Ekim ayı içerisinde 13 saldırı yapıldı. Bunun üzerine İsrail'in kara saldırısı başlamadan ABD'nin bölgedeki tüm üslerine silah yığınağı ve özellikle hava savunma sistemi takviyesi yaptığı gazetelerde yer aldı.

BM çöktüğünü bir kez daha kanıtladı

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Gazze üzerine defalarca toplanıp hiçbir karar almayı başaramayarak bir kez daha çöktüğünü gösterdi. Rusya, ABD, Brezilya ve başka devletler tarafından verilen ateşkes ve insani yardım önerileri sürekli olarak ABD, Çin veya Rusya'nın vetosuyla karşılaştı. ABD ile Rusya birbirlerini sürekli veto ediyordu. BM Genel Sekreteri Anotinio Guterres Hamas'ın durup dururken ortaya çıkmadığını belirterek Gazze'de yaşanan insani felakete dikkat çekmesi İsrail'in sert tepkisine neden oldu. İsrail, Guterres'in derhal istifasını istedi, BM görevlilerine de vize vermeyeceğini açıkladı.

İŞGALİN KRONOLOJİSİ

2015 - Filistin, Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne (UCM) resmen üye oldu ve İsrail hakkında suç duyurusunda bulundu.

2016 – Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, İsrail'in işgali altındaki Filistin topraklarında yasadışı tüm yerleşim faaliyetlerini "hemen ve tamamen" durdurmasını öngören karar tasarısını Kabul etti.

2017 - ABD Başkanı Trump, İsrail'in başkenti olarak Kudüs'ü tanıdıklarını belirterek, İsrail ABD Büyükelçiliği'ni Tel Aviv'den Kudüs'e taşıyacaklarını açıkladı.

2018 – İsrail Parlamentosu (Knesset) 'Birleşik Kudüs' yasasını Kabul etti. Bu yasayla İsrail'in işgal altında tuttuğu Doğu Kudüs dahil şehrin herhangi bir kısmından çekilmeyi neredeyse imkansız hale getirilmiş oldu.

İsrail parlamentosu, ülkeyi öncelikle bir Yahudi devleti olarak nitelendiren tartışmalı kanunu Kabul etti. 'Ulus Devlet' kanunu Yahudilerin milli bir özgür irade hakkı olduğunu öne sürerek İbraniceyi Arapçanın üzerinde bir dil kabul edip resmi dil olmasını sağlıyordu.

2019 – Sınır polisinin silahlı bir Filistinliyi sırtından sünger uçlu mermiyle vurduğunu gösteren bir buçuk yıl öncesine ait görüntüler ortaya çıktı. Polisler silahlarını doğrultarak ve bağırarak olay yerini terketmesi gerektiğini söylerken arkasını dönüp uzaklaşan Filistinli, polislerden biri tarafından sırtından vuruluyor. İsrail Sınır polisi, silahlı ateşleyen memurun eylemlerini kınadıklarını ve sınır polislerini tümüyle temsil etmediğini söyledi.

2020 - 2020 yılı İsrail-Filistin çatışmaları açısından "fiyat etiketi çatışmaları" olarak adlandırılıyordu. Filistinli nüfusu hedef alan ve İsrailli güvenlik güçleri, The New York Times 'a göre , "Yerel Filistinlilerden veya İsrail güvenlik güçlerinden herhangi biri için bir fiyat belirleyen radikal İsrailli yerleşimciler tarafından yerleşim girişimlerine karşı örnek eylem" olarak tanımlanacaktı. Wall Street Journal ,terimin "kökten dinci İsrailli gençlerin Batı Şeria'daki Filistinlilere yönelik bir intikam kampanyasına" atıfta bulduklarını belirtiyor.

2021 - BM İnsani İşler Koordinasyon Ofisinden (OCHA) yapılan açıklamada, Gazze'de süren çatışmalar nedeniyle 10 bine yakın Filistinlinin evlerini terk etmek zorunda kaldığını açıkladı.

İnsan Hakları İzleme Örgütü (HRW), İsrail'in mayıs ayında Gazze Şeridi'ne düzenlediği saldırılarda savaş hukukunu ihlal ederek "açıkça savaş suçu işlediğini" belirtti.

2022 – Birleşmiş Milletler (BM), Filistin yönetimi ve sivil toplum kuruluşlarının açıkladığı verilerden derlediği bilgilere göre, 2022 yılı boyunca Filistinlilere yönelik İsrail güçlerince uygulanan şiddet, gözaltılar ve yıkımların yanı sıra Yahudi yerleşimci şiddeti de tırmanışa geçti.

BM'nin bölgede kayıt tutmaya başladığı 2005'ten bu yana 2022 İsrail ordusunun sık sık düzenlediği kanlı baskınlarla Batı Şeria için "en ölümcül yıl" olarak kayıtlara geçti.

2023 - İsrail'in aşırı sağcı Ulusal Güvenlik Bakanı Itamar Ben-Gvir, kamuda Filistin bayrağı asılmasının yasaklanması için polise talimat verdiğini duyurdu.

İşgal altındaki Doğu Kudüs'teki Filistinliler, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün 'terör örgütü' olduğunu söyleyen Ben-Gvir'e tepki olarak Kudüs caddelerinde Filistin bayraklarıyla dolıştı, cadde ve sokaklara Filistin bayrakları astı.

İŞİMİZİ ZORLAŞTIRAN APTALLAR

İRVİN CEMİL SCHICK

Bugün haberlerde okudum, Citibank'ın New York'taki özel bankacılık bölümünde çalışan Nozima Husainova adında, sanırım Özbek asıllı 25 yaşında bir kadın, Ortadoğu'daki vahşete ilişkin sosyal medya hesabında bozuk İngilizcesiyle "Tevekkeli değil Hitler hepsini yok etmek istemiş. " diye emojili bir paylaşımda bulunmuş ve derhal işinden kovulmuş.

Darwin Ödülü diye bir yıllık mizahi ödül vardır, bilenler bilir: Kendi aptallıkları nedeniyle ölen ve ölümleri sayesinde (istemeyerek de olsa) insanlığın gen havuzunu ıslah etmiş olanlara verilir her sene. Örneğin 8 Eylül 2018'de Boston limanında bir teknenin parmaklığında amuda kalkıp bütün ikazlara rağmen cambazlığından vazgeçmeyen bir genç adam dengesini kaybedip suya düşmüş ve boğulmuş, bu sayede üreyemeyeceği için de Darwin ödülü kazanmıştı. Lâyıktı da gerçekten!

Bugünkü ortamda Amerika'da bir şirket çalışanı ayan beyan "Hitler haklıymış" derse ölmez gerçi ama sokakta kalır. Aptallığına doymasın. Bu işin gülünç yanı. Ben ciddi yanından söz etmek istiyorum asıl.

Yahu, be millet, Yahudi düşmanlığı ucuzluğuna tevessül ederek İsrail'i meşru (yani genetik değil siyasi) nedenlerle eleştiren biz âkil insanların işini ne kadar zorlaştırdığınızı anlayamayacak kadar kıt mı sahidin aklınız? Hiç mi düşünmüyorsunuz söylediklerinizin, yazdıklarınızın nasıl sonuçlara yol açacağını? İsrail'i

eleştirmekle Yahudi düşmanlığını özdeşleştirenlerin ekmeğine yağ sürdüğünüzü, Yahudi düşmanlığıyla itham edilmeden İsrail'i eleştirmeyi imkânsızlaştırdığınızı görüyor musunuz? Pes yahu, akılların biraz!

Her şeyden önce ırk kavramının hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını öğrenin bir zahmet. 19. yüzyılda yaşamıyoruz artık. Tek bir ırka mensup insanlar arasındaki gen çoğulluğunun iki farklı ırka mensup insanlar arasındaki gen farklılığından az olmadığı, ırk belirleyenleri olarak kullanılan niteliklerin doğal değil toplumsal kökenli olduğunu dağlar taşlar duydu, bir siz kaldınız.

Bütün Türkler nasıl birbirinin eşi değilse, bütün beyazlar yahut bütün siyahlar nasıl birbirinin eşi değilse, bütün Yahudiler de birbirinin eşi değildir. Binyamin Netanyahu da, Noam Chomsky de Yahudidir; biri ömrünü İsrail'i yaşatıp sınırlarını genişletmeye, diğeri İsrail'i devlet olarak ortadan kaldırıp lâik bir Filistin devleti kurmaya adanmış bu iki kişi, Yahudi oldukları için aynı kefeye konabilir mi? Yok konamazsa, İsrail'in devlet politikasını nüfusun Yahudi olmasına yormanın mantıklı bağdaşamayacağı anlaşılabilir mi?

Türkiye Türkleri arasında Kürtlerin haklarını savunanların oranı, İsrail Yahudileri arasında Filistinlilerin haklarını savunanların oranının yanına bile yaklaşamaz. Eleştirin İsrail'i, politikalarını yerden yere vurun, ama bunu İsraillilerin Yahudi olmasına bağlayarak yapmayın, ne olur. Çünkü siz böyle yaptıkça siyasetler İsrail'i savunmak mecburiyetinde kalıyorlar, savunmayıp eleştirilenler ise antisemit diye yerden yere vuruluyor.

Olayın temeli din değil, ırk değil; siyaset.

(p24 blog)

ANTİSEMİTİZME GEÇİT YOK

Filistin halkıyla dayanışma mücadelesine vurulan en büyük darbe, ırkçılardan, antisemitistlerden geliyor. İrkçılar, tartışmayı halklar arasında düşmanlık zeminine çekmeye çalışıyorlar. Türkiye'de antisemitizmin bayraktarlığını tüm faşistlerin yanı sıra gazeteden çok AKP'nin bülteni ni andıran Yeni Şafak yapıyor.

İsrail'e yönelik öfkeyi Yahudilerin üzerine boca etmeye çalışanlar iki hedefe sahipler. Daha önce de yazdığımız gibi, ırkçı bir devletin katliamını böylece bir halkın sırtına yüklemiş oluyorlar. Sadece Filistin'de yaşayan, dünyanın çeşitli yerlerinde yaşayan Yahudileri değil, özellikle Türkiye'de yaşayan Yahudilere yönelik bir nefret kampanyası örgütleniyorlar. Öncelikli amaçları, ırkçı nefretlerine bir hedef yaratmak. Ama bu ırkçılığın bir işlevi daha var: İsrail'in katliamlarına karşı gelişen öfkeyi bölmek, bu öfkeye sahip in-

sanların dikkatini dağıtmak, iktidarın İsrail'le ilişkilerini sorgulayacak bir hareketin yanı başında yaşayan Yahudilere düşmanlık yapmasını sağlayarak, öfkeyi devletlerden alt kata çekip, emekçilerin kendi aralarındaki bölünmüşlüğü derinleştirmek.

Bu yüzden ilk hatırlatmamız gereken nokta şudur: İsrail'de yaşayan herkes Yahudi değildir. İsrail içinde veya dışında yaşayan bütün Yahudiler Siyonist değildir. Bütün Yahudiler Yahudi dininden değildir.

Türkiye'de İsrail'in Filistin'e yönelik ağır saldırıları başladığından beri köpürtülen antisemitist hava nedeniyle sinagogların olduğu sokaklar kapatılıyor. Yahudi öğrenciler okullarına gidemiyor. Çünkü okullar saldırı korkusu nedeniyle kapatılıyor.

İsrail'de sınıfsal farklılık

İsrail'in yok edici saldırısının başından beri İsrail içinde savaş karşıtları kendi devletlerinin işgal politikalarına kesin bir şekilde karşı çıkıyorlar. ABD'de Filistin'le dayanışmak için örgütlenen gösterilere binlerce Yahudi katılıyor ve İsrail'e en net cevabı "Benim adıma savaşma!" diyerek veriyor.

Antisemitistler, bu gerçeklerin görülmesini engellemeye çalışıyor.

Görülmesini engelledikleri bir di-

ğer gerçek de İsrail içindeki sınıfsal farklılıklar. Marksist ekonomist Michael Roberts son makalelerinden birisinde bir dizi veriyi aktarıyor. İsrail'deki zenginliğin az sayıda zengin ailesinin elinde yoğunlaşma düzeyi batı dünyasında ikinci en yüksek seviyede. Bu aileler toplu olarak İsrail'in önde gelen şirketlerinden elde edilen gelirin beşte birini kontrol ediyor ve bu ilk 500 şirket, iş sektörünün yüzde 40'ını ve ulusal gelirin yüzde 59'unu oluşturuyor. Nüfusun en üst yüzde 10'u, en alt yüzde 50'lik dilimden 19 kat fazla kazanıyor.

Halkların kardeşliği

İsrail ne zaman Filistin'e saldırırsa Türkiyeliler Yahudilerin korku ve kaygı içinde yaşamasına neden olan, bir devletin saldırısını o devletin sınırlarında yaşayan ya da başka ülkelerde, başka ülkelerin vatandaşı olarak yaşayan insanlara yüklemeye çalışan antisemitistler, çok açık ki Siyonistlerin ikiz kardeşidir.

Filistin'le dayanışma kampanyalarında tüm halkların eşit koşullarda kardeşliğinden hiçbir gerekçeyle ödün verilemez. Türkiye'de yaşayan Yahudiler, Kürtler, Ermeniler, Suriyeliler, Türkler Filistin halkının çektiği acılara aynı öfkeyle tepki gösteriyorlar.

“DEMOKRATİK, LAİK, BİRLEŞİK FİLİSTİN” NEDEN TEK ÇÖZÜMDÜR?

Filistin meselesinin adil ve kalıcı bir çözüme kavuşması nasıl mümkün olabilir?

Bugün Türkiye’de AKP’den CHP’ye, bütün düzen partileri, hatta kendini daha solda gören kimi partiler “iki devletli çözümü” savunuyor. Aynı şekilde Avrupa’da da yeşil, sosyalist ve komünist partilerin sağ partilerle birlikte iki devletli savunduğunu görüyoruz. Devletlerden ve uluslararası kuruluşlardan da benzer açıklamalar duyuyoruz. İki devletli çözüm konusunda adeta bir konsensus var.

Öte yandan Filistinli ve Yahudi enternasyonalist solun, adil ve kalıcı barış için başka bir çözüm önerisi var: Demokratik Laik Birleşik Filistin!

İki devletli çözümü savunanlar Arap ve Yahudi halklarının birarada yaşayamayacağı gerici varsayımından hareket ediyorlar.

Halklar arasında kalıcı düşmanlık olmaz!

Birleşik Filistin Devleti’ni savunan enternasyonalist sol ise, Arap, Yahudi, Müslüman, Hristiyan bütün halkların ve inançların, eşit yurttaşlık temelinde, gönüllü olarak ve barış içinde birarada yaşamasının mümkün olduğu düşüncesinden hareket ediyor.

Halklar arasında kalıcı düşmanlıklar yoktur, açılmış yaralar sarılabılır, demokratik bir birlik temelinde gönüllü ve kardeşçe bir ortak gelecek daima kurulabilir.

Kökleri Fransız devrimine ve hatta ondan da çok öncesine dayanan bu düşüncenin “tekeli” aslında enternasyonalist sola ait değildir. Fakat ne yazık ki Filistin sorununa “evrensel insanlık değerlerinden” hareket ederek çözüm geliştirme görevi şimdilik sadece enternasyonalist sosyalistlerin omuzlarına yüklenmiş görünüyor. Öte yandan “Demokratik Laik Birleşik Filistin” çözümünün giderek daha fazla insana “en iyi çözüm” olarak görünmeye başladığına da memnuniyetle şahit oluyoruz.

Bu öneri çok bilmiş burjuva yorumcular tarafından “iyi niyetli fakat hayatın gerçeklerine uymayacak derecede naif” olarak değerlendirilebiliyor. Oysa hayatın ve tarihin gerçekleri bize bambaşka bir şey söylüyor.

Filistin tarihi bize ne anlatıyor?

Filistin, tarihi boyunca çok kimlikli ve çok kültürlü bir coğrafya oldu. Araplar, Yahudiler, Müslümanlar ve Hristiyanlar her toplumda görülebilecek küçük gerilimlere rağmen daima barış içinde birarada yaşadılar. Filistin’in ticaret yolları üzerindeki stratejik konumu ve Kudüs’ün üç semavi din için de kutsal şehir olması çoğulculuğa dayanan bir ortak yaşamı zorunlu kılıyordu.

Halkların ve inançların barışı, Siyonizmin Filistin’i herkesi kovarak fethedilecek bir hedef olarak önüne koymasıyla ve bölgede işbirlikçi bir devlet isteyen emperyalizmlerin desteğini alarak saldırıya geçmesiyle birlikte bozuldu.

Tam da bu yüzden “Demokratik Laik Birleşik Filistin”, “bebekleri katillere dönüştüren” bir karanlık çağdan çıkış, tarihin, halkların ve inançların doğal ve normal hayatına dönüş anlamı taşıyor.

Gerçek çözüm için...

İki devletli çözüm ise, her şeyden önce en büyük kötülüğü Yahudi halkına reva görüyor, onları ırkçı ve teokratik İsrail’e mahkum ediyor.

İki devletli çözüm, Araplar, Müslümanlar ve Hristiyanlar için de gerçek bir çözüm vaat etmiyor. Çözüm olarak birbirine hem benzeyen hem düşman iki teokratik devlete dayanan başka bir gerici statüko tesis etmekten öteye gidemiyor. Hristiyanların ve sürgündeki Filistinlilerin durumunu belirsizlik içinde bırakıyor.

Demokratik ve birleşik Filistin için mücadele ederken ortak yaşamın mümkün olduğunu savunan enternasyonalistlerin önündeki en büyük engel her cepheden ırkçıların körüklediği Yahudi, Arap ve İslam düşmanlıkları.

Siyonist ırkçılık Arapları ve Müslümanları köleden bile daha aşağı konumda, İsraili savaş bakanının ifadesiyle “hayvan insanlar” olarak görüyor. Arap ve İslam düşmanlığını körüklüyor. Buna mukabil İsrail terörünün suçunu bütün bir Yahudi halkına yıkmaya çalışanlar da var. Çok yönlü nefret siyasetine karşı kesintisiz, kararlı ve birleşik mücadele bu yüzden önem kazanıyor.

Arap, Yahudi, Müslüman, Hristiyan bütün halkların Ortadoğu’da var olma ve kendi kaderlerini tayin etme hakkı tartışılmaz. Diğer halkların varlığına ve haklarına saygı duymayan eğilimler mahkum edilmesi özellikle direniş saflarından tecrit edilmesi gereken unsurlardır.

Bununla bağlantılı olarak, özgür demokratik bir Filistin’in tesisi için Siyonist devlet aygıtı bütünüyle tasfiye edilmek zorundadır. Bu devlet ve bütün kurumları ayrımcılığı kurumsallaştırmak amacıyla tesis edilmiştir. Meşruiyeti yoktur.

Uluslararası Sosyalizm Akımı’nın açıklamasında yazdığı gibi: “Filistin ulusal hareketinin, İsrail topraklarında ve İşgal Altındaki Topraklarda Arapların, Yahudilerin, Müslümanların, Hristiyanların ve hiçbir dine mensup olmayanların eşit haklara sahip olarak barış içinde bir arada yaşayabilecekleri laik demokratik bir devlete ilişkin özgün vizyonunu destekliyoruz. Filistin direnişi birleşik bir Filistin’in kurulması için vazgeçilmez bir koşuldur. Ancak Batılı emperyalist bekçi köpeği İsrail’i yenmek için tüm Arap dünyasının gücünün seferber edilmesi gerekmektedir. Yozlaşmış, baskıcı ve emperyalizme sıkı sıkıya bağlı mevcut Arap rejimleri bu mücadeleyi yürütmekten aciz olduklarını uzun zamandır kanıtlamışlardır. Arap Doğusunda işçilerin, kent yoksullarının ve köylülerin bu rejimleri devirdiği sosyalist devrim, İsrail’e karşı zaferin koşullarını tamamlayacaktır. 2011’deki ve daha yakın zamanda Cezayir ve Sudan’daki ayaklanmalar bize Orta Doğu ve Kuzey Afrika bölgesindeki devrim potansiyeline dair bir fikir verdi. İsrail’in Filistinlilere karşı yürüttüğü vahşi intikam savaşının Batı emperyalizmi için yarattığı tehlikelerin en küçüğü, Arap kitlelerini yeniden sokaklara dökmesi değildir. Eğilimimizin kurucusu Tony Cliff’in dediği gibi, Kudüs’e giden yol Kahire’den geçmektedir.”

Tüm okurlarımızı Yahudi düşmanlığına, Arap ve İslam düşmanlığına karşı birlikte kesintisiz ve kararlı mücadeleye çağırıyoruz. Yahudi, Arap, Ermeni, Müslüman, Hristiyan, inançlı, inançsız bütün yurttaşlarının eşit haklılık ve gönüllü kardeşlik temelinde bir arada yaşadığı özgür bir Filistin için hep birlikte mücadeleye!

KESK KONGRESİ YAKLAŞIYOR

KESK Kartal Mitingi -2022

Çeşitli iş kollarında örgütlü KESK sendikaları seçim hazırlıkları içinde. Eğitim-Sen kongresi 26 Kasım'da yapılacak.

Yıllarca eleştirdiğimiz, KESK'in hemen hemen bütün üyelerinin hemfikir olduğu, ama nedense bir türlü değiştirilmeyen doğrudan seçim sistemine değil, nisbi temsil sistemine dayalı delegelik sistemi bu seçimlerde de uygulanıyor. Delegelik sisteminde işyerlerindeki bütün sendikalı üyeler, şube yönetimine gelecek adayları doğrudan seçebilme hakkına sahip değil. Ancak her işyerine düşen belli sayıdaki delegeleri seçerek dolaylı yoldan seçimlere katılabilirler.

Delegelik sistemi, tabanda herhangi bir sol örgüte üye olmayan öncü işçilerin yönetime girmelerinin, sendikada aktif rol almalarının önünde engel oluşturuyor; taban inisiyatifinin önüne geçiyor.

Yüksek enflasyonun sorumlusunun çalışanların ücretlerine yapılan zamlar olduğunu söyleyen ve faturayı yine emekçilere yikan hükümet, yeni bir saldırı paketinin hazırlıkları üzerinde çalışıyor. KESK buna karşı bir eylem planı açıkladı.

KESK'in bu saldırılara karşı birleşik bir mücadeleyi örmesi, kongreler nedeniyle yaşanan bu içe dönüklüğü aşması gerekiyor. Kutuplaştırıcı politikalar tabanda birleşik bir mücadelenin önünde engel oluşturur. "Gericilik" vurgusunun KESK'in sloganlarında ve söylemlerinde çokça yer alması, cumhuriyetin kazanımlarının öne çıkarılması, işyerlerinde laik-dindar kutuplaşmasının yaratılması, tabanda ortak talepler etrafında birleşik bir mücadele veren emekçiler arasında bölünmelere yol açar. KESK'i büyütecek olan, işyerlerinde bütün çalışanların taleplerini ortaklaştırmak ve aktif kampanyalar yapmaktır.

BELÇİKA'DA SENDİKALARDAN ÖRNEK TUTUM, TÜRKİYE'DE KABUL EDİLEMEZ SESSİZLİK

VOLKAN AKYILDIRM

Sendikalar, işçilerin ücretlerini artırma, çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirme amacıyla ortaya çıkan en geniş örgütlenmelerdir.

Kapitalistler, karlarını artırmak için her seferinde işçi haklarına saldırır. Ücret artışlarını sınırlamak ya da geri çekmek ister. Bu yüzden sendikalar işçilerin savunma örgütleridir.

Bu gerçeklik sendikal örgütlenmelerin genel siyaset ve sosyal sorunlar karşısında tavırsız kalmalarını gerektirmez. Çünkü ekonomi, siyasetin yoğunlaşmış biçimidir. Ekonomi ve siyaset bu sistemde ayrı şeylermiş gibi gözüke de içten içe bağlıdır.

İşçiler bu toplumun bir parçasıdır, genel adaletsizliklere ve eşitsizliklere, ezilenlerin sorunlarına ilgisiz kalamazlar. Örgütlü ve bilinçli işçiler sayesinde sendikalar bazen kritik siyasi kararlar alabilir.

Belçika'da bunun parlak bir örneği yaşanıyor. Taşımacılık ve yer hizmetlerinde örgütlü üç sendika, Filistin'de yaşanan soykırım girişimine karşı harekete geçti. ABVV-BTB, ACV/CSC ve BBTK - Setca isimli üç sendika, Gazze'de ateşkes talep ederek, üyelerini İsrail'e giden silahların yüklemeye ve boşaltma işlemlerini yapmamaya çağırıyor.

Sendikaların yaptığı ortak açıklama şöyle:

"Filistin'de soykırım yapılırken, Belçika'nın çeşitli havalimanlarındaki işçiler silahların savaş bölgelerine gönderildiğini görüyor. Bu silahların yüklemeye ve boşaltmama yapmak kurumların masum

insanları öldürmesine yardım ediyor. Biz yer hizmetleri sektöründe etkin sendikalar olarak üyelerimizi, Rusya ve Ukrayna arasındaki çatışmanın başında olduğu gibi net anlaşma ve kurullarla Filistin/İsrail'e askeri ekipman gönderen uçaklarla ilgilenmemeye çağırıyoruz."

Acil ateşkes çağrısı yapan sendikalar Belçika hükümetini de sevkîyatlarına hoşgörü göstermemeye davet etti.

Havalanı ve liman işçilerinin örgütlerinin kararı kritik. Batılı emperyalist devletler, Gazze'de ateşkes çağrılarını karşı çıkıyor. Açık açık İsrail ordusunun katliama devam etmesini destekliyor.

Filistinliler için ise ateşkes hayati bir meseleye dönüştü. Böylece enkaz altındakiler çıkartılabilecek. İnsani yardım, gıda ve su başta olmak üzere 2 milyon 300 bin insana ulaştırılabilir hale gelecek. Vurulan hastaneleri ve altyapı tesislerini onarmak için fırsat bulunacak. Korku ve dehşet içindeki halk bir nefes alma fırsatı bulacak.

İsrail devleti ateşkes çağrılarını reddediyor. Çünkü daha fazla insan öldürerek, Filistinlileri ellerinde kalan son küçük toprak parçalarından kovmak istiyor. Bunu Batı emperyalizminin desteği sayesinde uyguluyor. Bu destek olmazsa siyonist rejim ayakta kalamaz.

Belçika'daki üç sendikanın kararı, tüm dünya işçileri için bir örnektir. Ve bu örnekler çoğalmalıdır. İsrail'e dur diyen sendikalar, kendi egemen sınıflarına karşı da güçlü mücadeleler örgütleyebilir.

Peki Türkiye'de sendikalar Filistin halkıyla dayanışma için ne yapıyor? Hemen hemen hiçbir şey. Geçenlerde DİSK İstanbul'da Vergide Adalet Mitingi yaptı ve sahnede Filistin halkıyla dayanışma pankartı açılıp bu yönde sloganlar atıldı. Bunun dışında herhangi bir eylem olmadı.

Buradaki sendikaların siyasete karşı ilgisiz olduğu söylenemez. Kimi sendika yöneticileri AKP ile içiçe geçerken, kimi sendika yöneticileri de çeşitli muhalefet partilerinin kongrelerinde ve yürüyüşlerinde boy göstermeyi biliyor. Fakat iş, savaş ve işgal gibi akut sorunlara geldiğinde sesleri çıkmıyor.

Oysa Belçika'daki hükümet gibi Türkiye'deki iktidarda İsrail-Filistin savaşı konusunda tutarlı değil. Bir yandan aşırı sağcı Netanyahu kınanıyor, diğer yandan İsrail ile askeri-ekonomik-siyasi ilişkiler sürdürülüyor. Soykırım tehdidine karşı yapılması gereken ırkçı rejimle tüm ilişkilerin kesilmesidir ki sendikalı-sindikasızsız çoğu işçinin talebi de bu.

Kendi üyelerinin çıkarlarını savunmaktan aciz sendikalar, bunu neden ve nasıl yapsın ki dememeliyiz. Maaşlarımızdan aidatları kesmeyi bilen sendikacıları, harekete geçmeye zorlamalıyız.

Örneğin işyerlerimizde, tüm çalışanların katılımıyla destek açıklamaları yapabiliriz. Sendikaları Filistin'le dayanışma mitingleri örgütlemeye çağırabiliriz.

Bunu yapabilen örgütlü işçi sınıfı, kendi haklarını da güçlü bir şekilde savunacaktır.

PORTRELER Can İrmak Özınanır

HUEY P. NEWTON

Kara Panterler Partisi'nin kurucularından Huey P. Newton, 1942 yılında Louisiana eyaletine bağlı Monroe kentinde doğdu. Babası bir Baptist rahipti ve kendisine üstten bakan bir beyaza cevap verdiği için neredeyse linç edilecekti. Newton henüz çocukken ailesi California'ya taşındı. Yedi kardeşin en küçüğü olan Huey P. Newton, eğitimde ciddi sıkıntılar yaşamaya başladı ve kendisini sokaklara vurdu. Ufak tefek suçlar işleyen Newton, liseyi bitirdiğinde henüz doğru düzgün okuma yazma bilmiyordu.

Liseyi bitirdikten sonra kendi kendine okuma yazma öğrenen Newton, Merritt Koleji'nde üniversiteye kaydoldu. Burada, Afro-Amerikan Birliği'ne katıldı. Üniversitenin eğitim programına ilk defa Afro-Amerikalıların tarihinin

eklenmesinde Newton'ın da rolü vardı. Bu yıllarda üniversite arkadaşı Bobby Seale ile tanıştı ve 1966 yılında beraber Kara Panterler Partisi'ni kurdular. Seale partinin liderliğini üstlenirken, Newton da partinin savunma bakanı oldu. Malcolm X'in fikirlerinden derinden etkilenen Kara Panterler, siyahların kurtuluşu için şiddet de dahil pek çok yola başvurulabileceğini düşünüyordu. 1960'ların sonlarına gelindiğinde Kara Panterler'in 2000'e yakın üyesi vardı. Parti, kendisini proleter öncüsü olarak tanımlıyor ve sınıf mücadelesini savunuyordu.

1967 yılında Newton, bir polis memurunun öldürülmesinden sorumlu tutuldu. Tutuklanması büyük gösterilere yol açtı, pek çok şehirde "Huey'e özgürlük" eylemleri yapıldı. 1969'da FBI yöneticisi J. Edgar Hoover, Kara Panterleri "ülkenin ulusal güvenliğine en büyük tehdit" olarak tanımlıyordu. Parti, Vietnam Savaşı'na karşı eylemlerin ön saflarında yer alıyordu. 1970 yılında hakkındaki suçlamalar düştü ve Newton serbest bırakıldı. Kara Panterler'in uluslararası desteğe sahip olmasında önemli bir rol oynadı. 1970 yılında Çin'i ziyareti sırasında geniş kalabalıklar tarafından karşılandı.

1971 yılında Kara Panterler, şiddet içermeyen bir ma-

nifestoyu benimsediklerini duyurdu ve siyah topluluğuna sosyal hizmetler sağlamak üzere çalışmaya başladı. Newton, 1974 yılında bir kez daha cinayetle suçlanınca Küba'ya kaçtı ve suçlamalar düşene kadar üç yıl boyunca Küba'da yaşadı. Kara Panterler'in şiddet içermeyen bir manifestoyu benimsemesi parti içinde tartışmalara yol açtı. Partinin ilk üyelerinden Elridge Cleaver ile Newton arasındaki tartışmalar sonucunda parti ikiye bölündü, parti üyeleri arasında çatışmalar yaşandı ve bu süreçte pek çok Kara Panterler üyesi hayatını kaybetti.

Liseyi bitirdiğinde okuma yazma bile bilmeyen Newton, California Üniversitesi'nde önce yüksek lisans, sonra da doktoraasını tamamladı. Doktora tezini başlığı 'Panterlere Karşı Savaş: Amerika'da baskının tarihi üzerine bir çalışma'ydı. 1982 yılında Kara Panterler devletin baskıları sonucunda dağıldı.

1989 yılında Newton, Kara Panterler ile anlaşmazlık yaşayan Siyah Gerilla Ailesi isimli örgütün üyesi Tyrone Robinson tarafından öldürüldü. 47 yaşındaki Newton'ın son sözleri şöyleydi: "Benim bedenimi öldürebilir, hayatımı alabilirsin ama ruhumu asla öldüremezsin. Ruhum sonsuza kadar yaşayacak!"

ENTERNASYONAL SOSYALİZM 13. SAYI ÇIKTI!

Enternasyonal Sosyalizm'in yeni sayısını bir Filistin dosyası ile açıyoruz. Dosyamızda Filistin direnişini etraflıca ele alan röportajlar ve yazılar yer alıyor. Filistinli gazeteci Tevfik Haddad ve İsrail doğumlu akademisyen Ilan Pappé, İsrail saldırganlığının günümüzde geldiği noktayı tartışırken, Chris Hedges ve Norman Finkelstein ise direnişe nasıl bakılması gerektiği üzerine akıl yürütüyor. Roni Margulies'in yıllar önce Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler Ansiklopedisi'ne yazdığı Siyonizm eleştirisi, İsrail devletinin doğasını ortaya koyuyor. Şenol Karakaş ise Doğan Tarkan'ın mücadelesini Filistin halkının direnişi ve ezilenlerin mücadelesi üzerinden ele alıyor. Özdeş Özbay da dünyadaki güncel gelişmeleri, emperyalistler arası kızışan rekabeti ve iklim krizini anlatıyor.

Dergide seçim öncesi ve sonrasında otoriterleşmenin geldiği noktaları tartışan iki yazı da bulunuyor. Şenol Karakaş, DSİP'in seçimlerde aldığı tutumu ayrıntılı bir şekilde tartışırken, Atilla Dirim ise LGBTİ+ hareketi üzerindeki baskılara Marksist bir açıdan yaklaşarak, küresel bir düzeyde otoriterleşme ile LGBTİ+fobi arasındaki ilişkiyi tartışıyor.

Merkezine işçi sınıfını alan ve tüm ezilenlerin kürsüsü olacak bir devrimci partiyi yaratmak okuduğunuz derginin temel meselesi. Ancak devrimci bir partinin nasıl kurulacağı konusunda sosyalistler arasında pek çok tartışma sürüyor. Meltem Oral ve Can Irmak Özınanır, bu tartışmaların bir kısmına değiniyor.

Oral, demokratik merkezîyetçilik ile Leninizmin çarpıtılmış bir versiyonu olarak mikro-sektörçülüğün arasındaki anlayış farkını vurguluyor. Özınanır ise "işçi sınıfı neylerse güzel eyler" demenin Leninizmin değil uvriyerizmin yöntemi olduğunu tartışıyor.

Dergimizin son yazısı el ele giden neoliberalizm ve otorite-

rizmin sokak hayvanlarını nasıl konumlandığını anlatıyor. Ankara'da kurulan Hayvan, Yaşam, Özgürlük İnisyatifi'nden Çağdaş Küpeli, bütünsel bir kurtuluşu savunmanın hayvan haklarını dışlamaması gerektiğini gösteriyor.

DÜNYAYI BİRLİKTE DEĞİŞTİRELİM

Sosyalist işçi gazetesini yayınlayan DSİP üyelerinin savunduğu temel fikirler:

AŞAĞIDAN SOSYALİZM

► Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

REFORM DEĞİL DEVRİM

► İçinde yaşadığımız sistemin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılmaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur. İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir. Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

KADINLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ

► Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur. Toplumsal cinsiyetçiliğe taviz veren, kadınların özgür olmadığı bir sosyalizm olmaz, kadınların bugünkü mücadelesi ve sosyalizm olmadan da kadınlar nihai özgürlüğü kazanamaz.

ENTERNASYONALİZM

► Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar. Tek bir ülkede sosyalist devrim ancak bu devrim bir dünya devrimiyle desteklendiği ölçüde sosyalizme doğru ilerleyebilir.

IRKÇILIĞA DURDE!

► Sosyalistler ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşıdır. İrkçılık tazviz verilebilecek bir fikir değildir.

LGBTİQ+LARIN ÖZGÜRLÜĞÜ

► LGBTİ+'ların özgürlük mücadelesi tüm ezilenlerin özgürlük mücadelesinden bağımsız düşünülemez. Sosyalistler bu mücadelenin en önünde yer alırlar.

SAVAŞA HAYIR!

► Bizler tüm savaşlara karşıyız. Aynı zamanda biliyoruz ki kendi egemen sınıfını savunan, aynı zamanda antikapitalist olmayan bir antiemperyalizm milliyetçiliği savunmak anlamına gelir ve milliyetçiler gerçekten savaş karşıtı olamazlar.

HALKLARIN EŞİT KOŞULLARDA KARDEŞLİĞİ

► Sosyalistler bütün ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar, bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

İKLİM KRİZİ KAPİTALİZMİN ÜRÜNÜDÜR

► Hem iklim değişimini durdurmak hem de nükleer, kömür, petrol, gaz gibi tehlikeli ve kirlili enerji kaynaklarının kullanılmasını engellemek, işçi sınıfının sosyalizm mücadelesinin temel bir ögesidir.

STALİNİZM SOL DEĞİLDİR

► SSCB, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir. İşçilerin ücretli emek sömürsüne maruz kaldığı, aşağıdan yukarıya doğru işleyen özyönetim organlarının ortadan kaldırıldığı ya da olmadığı, dolayısıyla işçi sınıfının siyasal iktidarı kolektif bir şekilde ellerinde toparlayamadığı rejimler sosyalist rejimler olamaz.

DEVİRİMCI PARTİ

► Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

► Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır.

► İşçi sınıfının kurtarıcılara ihtiyacı yoktur. Sosyalizm, işçi sınıfının kendi eylemi, kendi mücadelesinin ürünüdür.

Siz de bu fikirleri savunuyorsanız, Devrimci Sosyalist İşçi Partisi'ne üye olarak antikapitalist bir odağın inşasına katkı verebilirsiniz!

ANKARA'DA SOSYALİST TARTIŞMA

11 KASIM CUMARTESİ

► Otoriterlik ve ikili cinsiyet rejimi

► İklim krizi ve tek çözüm

► Göçmenler hayatı önemlidir, ırkçılığa hayır

► Filistin'e özgürlük

Konur Sokak 14/13
Kızılay

İletişim:
05358842122

İSTANBUL'DA ETKİNLİKLER

► 10 Kasım Cuma 19.30

Filistin'e özgürlük Forumu

Söğütluçeşme Cad. Kalem Sok. No:11 Arif bey İşhanı
K.3, Osmanağa Kadıköy

► 16 Kasım Perşembe saat 19:30

Hayatımız Aileye Sıkıştırılmaz: Yasalar sokakta yazılır

Nostalji Kitapevi Şişli/İstanbul

► 17 Kasım Cuma 19:30

Hayatımız Aileye Sıkıştırılmaz: Yasalar sokakta yazılır

Söğütluçeşme Cad. Kalem Sok. No:11 Arif bey İşhanı
K.3, Osmanağa Kadıköy

► 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde sokaktayız!

ADİL GEÇİŞ, AMA NASIL?

İstanbul'da iklim grevi -2021

TUNA EMREN

Geçtiğimiz günlerde Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) tarafından yayımlanan bir rapora göre, son 30 yılda afet olayları nedeniyle tarımda tahmini 3,8 trilyon dolar değerinde verim kaybı yaşandı; bu da yılda ortalama 123 milyar dolara veya yıllık küresel tarımsal gayri safi yurtiçi hasılanın (GSYİH) yüzde 5'ine tekabül eder.

Aynı günlerde Babet Fırtınası İngiltere ve İskoçya'da ölümlere yol açan sel felaketleri yaratıyordu ki yine tam olarak aynı bölgeler, bu yazının yazılmakta olduğu saatlerde hızının saatte 170 km'ye ulaşacağı bildirilen bir başka fırtınaya, Fransa'ya kadar yıkıp geçecek Ciaran'a hazırlanıyordu. Sel felaketinin ardından paylaşılan çevre analizi verilerine göre, İngiltere bu felakete en önemli sel savunma sistemlerinden 4.204'ü kullanılmayacak duruma gelmiş halde yakalandı.

Sel felaketinden birkaç gün önce yayımlanmış bilimsel bir çalışmada, iklim çöküşünün böcek türleri için tam anlamıyla bir kıyamete yol açtığı gösteriliyor, böcekler sayesinde sürmekte olan tozlaşmanın gün geçtikçe azalacağı söyleniyordu. Böcekler iklim çöküşü etkileriyle başa çıkamayıp yok oldukça tozlaştırıcı olarak onlara bel bağlayan mahsuller de yok olacak – tüm tarım ürünlerinin yüzde 75'i!

Aynı gün yayımlanan bir diğer araştırma

ise küresel amfibi nüfusunun yüzde 41'inin yine bizatıhi iklim çöküşü yüzünden yok olmaya yüz tuttuğunu gösteriyordu. Bu, 8.000'den fazla kurbağa ve semender türünün gezegenden silineceği anlamına geliyor.

İnanılmaz ama, neredeyse aynı saatlerde Science dergisinde yayımlanan başka bir makale, dünya genelinde 23 milyondan fazla insanın metal madenciliği yüzünden tehlikeli toksik atıklara maruz kaldığını gösterdi. Araştırma, küresel ölçekte yaklaşık 479 bin kilometrelik nehir kanalını etkileyen ve 164 bin kilometrekarelik taşkın yatağını kapsayan kirliliğin ne kadar muazzam bir alana yayıldığını gözler önüne seriyordu. Etkilenen bu taşkın yataklarında yaklaşık 23,48 milyon insan, 5,72 milyon hayvan nüfusu mevcut ve zehirli içerik 65 bin kilometrekareden fazla tarım arazisini tehdit ediyor.

Maalesef yine aynı gün son derece büyük bir endişeyle okumakta olduğumuz başka bir araştırma daha mevcuttu gündemimizde: Küresel sıcaklıklar mevcut seviyelerin 1C üzerine çıkacak olursa (ki mevcut durumda 2C'ye yaklaşıyoruz), milyarlarca insanın fizyolojik dayanıklılık sınırını aşacak kadar aşırı sıcak ve nemli bir dünyaya katılmak zorunda kalacağımız ortaya çıktı. Bu, tarih boyunca görülmuş bir şey değil. Zira insanlık tarihi boyunca, Orta Doğu ve Güneydoğu Asya başta olmak üzere, fizyolojik dayanma sınırlarını aşan sıcaklık ve nem olayları sadece sınırlı sayıda – ve her seferinde yalnızca birkaç saat sürecek şekilde – kaydedilmiştir. Küresel sıcaklıkların sanayi öncesi seviyelerin 2C üzerine çıkması halinde, Pakistan ve Hindistan'ın İndus Nehri Vadisi'nde yaşayan 2,2 milyar kişi, Çin'in doğusunda yaşayan bir milyar kişi ve Sahra Altı Afrika'da yaşayan 800 milyon kişi aşırı sıcaklıklara dayanamayacağı için ölüme mahkum edilmiş olacak.

Bunların hepsi yalnızca birkaç gün içinde karşı karşıya kaldığımız ya da haberdar olduğumuz felaketlerdi ki bu birkaç günlük gündem bile, aklı yeterince başında olan herkese, gezegendeki yaşamın ne kadar büyük bir tehditle karşı karşıya olduğunu göstermeye yeter.

Dokuz 'gezegenel sınırın' altısı aşıldı, hâlâ fosil yakmaya devam

Yer Sisteminin, yani gezegen yaşamının istikrarı ve dirençliliğini korumak adına kritik öneme sahip dokuz sınırın altısında güvenli bölgenin çok ötesine geçtiğimiz anlaşıldı. Aşılacak şunlar; biyosfer (canlı organizmalar ve çevre) bütünlüğü, arazi kullanımı, içme suyu sistemleri, biyogeo-kimyasal bütünlük (azot ve fosfor döngüsü), iklim sistemi ve kimyasal kirlilik sınırları.

Bunların çoğu geri döndürülebilir değişimler değil. Ve hepsi, kapitalizm, fosil yakıtla-

rı ve savaş makinelerini her şeyin üzerinde tuttuğu için yaşanıyor. Bize de işte yukarıda kısacık bir özetini bulabileceğiniz bu 'ölümlerden ölüm beğen' listesini uzatıyorlar.

Terör devleti İsrail'in hastanelere sığınmış çocukları hedef alan bombalarına sponsor olan bir sistemden bahsediyoruz, etik bir kapitalizmin asla mümkün olamayacağı ortada değil mi?

Öyleyse, mevcut konjonktürde iklim krizinden çıkışın tek gerçekçi yolu olduğunu söyleyerek talep ettiğimiz 'Adil Geçiş', yani fosil yakıtlara veda edilip küresel bir yenilenebilir enerji dönüşümü yapılması ve bu dönüşümün işçilerin liderliğinde gerçekleştirilmesi gibi bir talebi kapitalist dünya düzeninde hayata geçirmek mümkün mü?

Dürüst olalım, kazanmak için kapitalizmin ta kendisiyle mücadele etmek zorundayız.

Küresel İklim Hareketi'nin 'Adil Geçiş' talebi yakından incelendiğinde bunun aslında bir tür 'sosyalist geçiş' talebinin öncülü olduğu görülebilir. İşte gezegen üzerindeki yaşamın devamlılığı için, insanca yaşayabilmek, özgürce nefes alabilmek için yapmamız gereken şey tam da bu. Ve bunu başarmanın yolu da bir araya gelmemizden, dünyanın her yerinde milyonların sokağa döküleceği muazzam bir isyan dalgası başlatmamızdan geçiyor.

Artık bu gidişata dur demeliyiz.